

Ekroos Karl Gustav 11002
Södra Ringvägen 44
739 31 Skinskatteberg

I händelse av obeställbarhet torde försändelsen returneras till
Bengt Persson, Linjevägen 29 A, 881 50 Sollefteå.

10-ÅRS JUBILEUM

SSF/Jämtland anordnar hundutställning i Gillhov, som firar jubileum,
för finsk spets och norrbottensspets lördag den 18 maj 1996

Domare: **Rolf Lundman, Norrfjärden**

Vi gör vissa arrangemang kring vår utställning.

- Priser till samtliga utställare
- Pris utlottas även på startnummer
- Lotteriförsäljning

Vi säljer även kolbulle, våfflor, varm korv, smörgåsar, kaffe, choklad m.m.

Sista anmälningsdag 12 maj 1996. Skriftlig anmälan sändes till:

Karin Nääs, Gillhov 1456, 840 40 Svenstavik, tel. 0687/40022

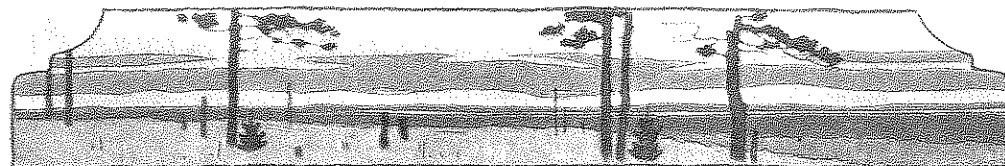
Anmälningsavgifter: Valpklass 6-9 månader - gratis. Övriga - 200 kronor
Anmälningsavgiften insättes på postgiro 13 70 11 - 3

Upplysningar kan fås hos Urban Andersson, tel. 063/77 30 56 eller Bruno Nääs,
tel. 0687/40022/40034. Bokning av rum eller stugor göres hos Bruno Nääs.

VARMT VÄLKOMMEN TILL EN ALLTID TREVLIIG UTSTÄLLNING

HA EN BRA DAG

SSF/JÄMTLAND

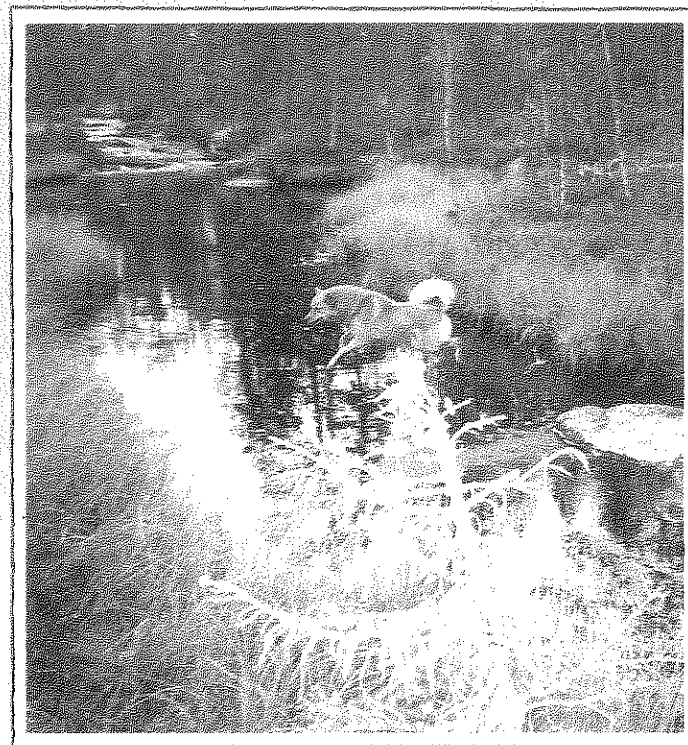

Ståndskall

Nr 1

TIDSKRIFT FÖR FÅGELJÄGARE OCH SPETSHUNDEVÄNNER

1996

Janna tar språnget...

Foto: Tanja Hillberg

Byt upp dig
till en ny 4x4
från 159.000:-

ESCORT 4X4

MONDEO 4X4

4-hjulsdrift när den är som bäst

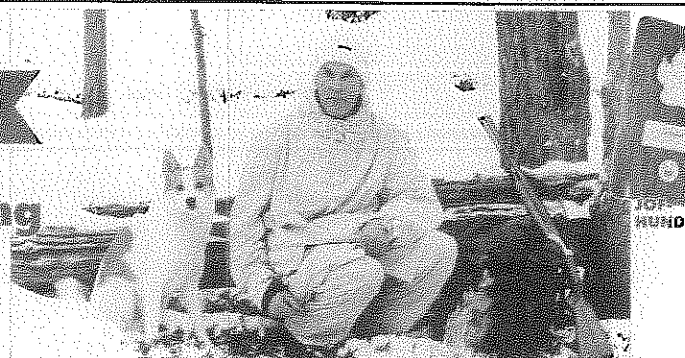
FOLKES
FORD • TOYOTA
BIL AB

STRÖMSUND • 0670-61 10 35

Rick

- en säker
norrbottning

Plösslått kommer en tjäderhöna flygande och står fast i en tall. En minut senare kommer Rick. Strax före tallen tar han ner fjällen. Efter att ha lokaliserat fågeln börjar han lugnt och metodiskt söva fjällen med sitt skott.
Norrbottnsspetsen Rick har de egenskaper som krävs för att vara en god trädschillare och för att bli utnämnd till Jof-Hunden. I den fjällnära skogen utanför Gällivare visade Rick att han även under svåra förhållanden klarar av att lämna tjäder.

Ja, jag vill prenumerera på Jaktmarker och Fiskevatten.
OBS! Du får en EKA-kniv och en Laplander-såg om du tar en 3-årsprenumeration. ☐ 1 år 425 kr ☐ 3 år 1 195 kr

Namn: _____

Adress: _____

Postnr: _____

Postadress: _____

Tel: _____

Skicka till: Jaktmarker och Fiskevatten,
V:a Torgg 18, 652 24 Karlstad. Fax: 054-10 09 83

gäller
under
1996

Vi sätter jakthundarna
i centrum.
Jaktmarker
& Fiskevatten

Ståndskall

ORGAN FÖR SPECIALKLUBBEN
FÖR SKÄLLANDE FÄGELHUNDAR
NR 1 1996

LEDARE

Vi lever i en föränderlig värld med snabba svängningar och beslut.

Jag kommer att beröra några aktuella beslut, som i högsta grad berör oss som hundägare:

Vaccinationsbestämmelserna

Som framgår av Klubbnytt så har SKK:s centralstyrelse upphävt DUK:s tvåårsregel.

Tidigare regel om fyra år gäller i fortsättningen. Därefter har en valpkull som importerats från Irland varit smittad av valpsjuka. SKK och Statens veterinäravdelning har beslutat att tills vidare stoppa all utställnings- och tävlingsverksamhet för hundar upp till 9 månaders ålder.

Ni som tänker tävla med Er hund, kontakta lokal-klubbsssekreteraren eller Bengt Persson för vidare information.

Ögonlysning av Norrbottensspetsen

SKK:s AK har beslutat införa registreringsförbud för avkomma efter föräldradjur, som ej är ögonundersökta inom ett år före betäckningen, samt registreringsförbud för avkomma efter föräldradjur med PRA fr o m 96 01 01.

Etik för användandet av hanhundar i avel.

Enligt beslut av SSF för finsk spets skall varje hanhund få lämna cirka 100 valpar under sin livstid. Ytterligare fem kullar efter dispens från SSF. De som inte följer denna etik riskerar få registreringsförbud på avkomma efter sin hanhund.

Obligatorisk ID-märkning

Enligt det senaste beslutet som togs på SKK:s kennelfullmäktige skall kravet på ID-märkning för registrering träda i kraft fr o m 97 01 01, om inget oförutsett inträffar. Det ankommer på varje rasklubb att själv besluta om chips eller tatuering skall tillämpas.

De flesta rasklubbar förordar tatuering, då användande av chips är en mycket kostsam förfarande för klubbarna med införskaffande av avläsningsutrustning.

Annonsprislista

Pärmsida	1 500:-
1/1-sida	1 000:-
1/2-sida	600:-
1/4-sida	350:-
Hundar till salu 1/8-sida	300:-
om parningen rek. av avelsr. ges 50 % rab.	

INNEHÅLL

- Ledare
- Klubbnytt
- Skallet
- Rapport från lokalklubbarna
- Rapport från avelsrådet

Redaktör:

Krister Maltsson
Hantverkargatan 28
962 32 Jokkmokk
Tel./Fax. 0971-102 36
Bil. 010-261 74 12

Ansv. utgivare:

Bengt Persson
Linjevägen 29 A
881 50 Sollefteå
Tel. och fax.
0620-136 70

Västerbottens Tryckeri AB, Skellefteå 96 2303

STÅNDSKALL utkommer med fyra nummer per år.

Prenumeration ingår i medlemskap i SSF.

Medlemsantalet

1994 hade vi en försumbar minskning av medlemsantalet, men 1995 accelererade minskning och uppgick till 95 medlemmar eller en minskning med 4%.

Enligt fullmäktigebeslut 1994 höjdes medlemsavgiften för 1995 med 5 kronor för att förstärka klubbens ekonomi. Men på grund av den medlemsminskning som skett under 1995 har ekonomin försämrats med cirka 13 000 kronor.

Då riksklubbens huvudsakliga inkomster utgöres av medlemsavgifter, så tål vi inte någon ytterligare medlemsminskning.

Vad gör riksstyrelsen? Minskningen av antalet ledamöter i styrelsen med oförändrat antal styrelsesammanträden har minskat kostnaderna väsent-

ligt, men snart är den inbesparing upphunnen av den allmänna inflationen. För att ytterligare minska kostnaderna för bland annat Ståndskall och förbättra densamma har riksstyrelsen upphandlat tryckningen av tidningen på nytt och tagit beslut om leverans av manus till tryckeriet. - Se de nya reglerna under - **Utgivningsplan för Ståndskall.**

Vad kan lokalklubbarna göra? Förutom den sedvanliga medlemsrekrytering kan man bedriva en aktiv medlemsvård med bland annat studieverksamhet, medlemsmöten o dylikt. Allt detta för att behålla medlemmarna, då vi har en alltför stor medlemsavgång.

Det räcker inte bara med jaktprov och utställningar.

Krister Mattsson

BILDER EFTERLYSES

Redaktionen för Ståndskall efterlyser lämpliga färgbilder för att användas på förstasidan i kommande nummer av tidningen.

ALLA BIDRAG MOTTAGES TACKSAMT

Bilder sändes till Ståndskall, Krister Mattsson,
Hantverkargatan 28, 962 32 Jokkmokk

Utgivningsplan för Ståndskall

Nr	Sista manusdag	Hos medlemmar
2/96	15 maj	15 juni
3/96	15 augusti	15 september
4/96	15 november	15 december
1/97	15 februari	15 mars

Ny ordning för leverans av manus till Ståndskall. Fr o m nästa nummer måste alla manus skickas på diskett + papperskopia till redaktören för de som har tillgång till ordbehandlare.

Följande format gäller: MS Word 6.0, Word Perfect 6.1, Works för windows 3.0 eller tidigare versioner. Även Write som finns i windows går också att använda.

Har Ni annat ordbehandlingsprogram eller version måste Ni konvertera till ovanstående format eller ASCII-format. Text skrivna på Mac måste konverteras till PC-format.

För de, som inte har tillgång gäller, som tidigare manus på papper - men då är manusstopp den 10 istället för den 15.

Vänta inte till den 15 innan Ni skickar in manus utan försök om möjligt skicka in det tidigare, för det är viktigt att vi kan hålla de utlovade tiderna för utgivning.

Klubbnytt

Nya jaktprovsdomare:

Peter Johansson, Ockelbo, Anders Häggkvist, Vemdalen, Johan Lestander, Arvidsjaur, Christer Flinkfeldt, Arjeplog.

Ny provledare:

Peter Heriksson, Koskullskulle.

Rättelse om vaccinationsbesämmelserna

I nr 4 -94 av denna spalt meddelade jag regler tagna av SKK:s DUK, gällande vaccinationkrav i utställningsreglerna. De skulle börja att gälla från 96-01-01, det stod också i 1995 års utställningsregler. Sent omsider har SKK:s centralstyrelse gått in och ändrat detta beslut, men inte på ett lika klart sätt meddelat ändringen. Vad som fortfarande gäller är:

Hund skall vara vaccinerad mot valpsjuka. Hund under ett års ålder, vid lägst 10 veckors ålder. Hund över ett år, vid ettårsåldern eller senare, dock ej för mer än fyra år sedan.

Så kallade förstagångsvaccination får inte göras senare än fjorton dagar före tävlingsdagen.

Krav på ögonlysning på Norrbottenspetsen

Efter SSF:s begäran har SKK:s AK beslutat att införa registreringsförbud för avkomma efter föräldradjur som ej är ögonundersökta inom ett år före betäckningen, samt registreringsförbud för avkomma efter föräldradjur med PRA. Ovanstående trädde i kraft 960101.

Kända fall av PRA presenteras på annan plats i den här tidningen.

Etik för användandet av hanhundar i avel

Sedan tidigare har SSF tagit beslutet att för finsk spets, som räknas som en medelstor ras, med 500-600 valpar per år, skall varje hanhund få lämna c:a 100 valpar under sin livstid.

Därutöver kan en väldokumenterad hanhund tillåtas ge ytterligare fem kullar efter ansökan om dispens hos SSF. De som inte följer denna etik, och fortsätter med parning efter uppnådd kvot, riskerar få registreringsförbud på avkomma efter sin hanhund.

SKK:s KF

KF pågick under två hela dagar i sept. Refererar endast de beslut som närmast berör oss i SSF. Är det någon som är intresserad av övriga beslut, finns de hos SSF:s sekreterare. Protokollet är på 31 sidor med 7 bilagor.

Beslöts att

- fastställa verksamhetsplanen som bl.a innefattade informationskampanjen "Hunden - människans bästa vän. Kommer att starta den 1 maj 1996.
- till 1997 års KF skall CS förelägga förslag på en komplett reviderad stadgeändring.
- till suppleant i centralstyrelsen valdes Anders Eriksson, Umeå. Han är från vorstehklubben.
- obligatorisk ID märkning för registrering skall träda i kraft den 1997-01-01. Specialklubbarna skall äga rätt att fastställa om tatuering eller microchips skall tillämpas inom klubben. ID märkningen kommer inte att påverka nuvarande registreringsrutiner.
- ge CS bemyndigande att mot bakgrund av inkomna remissvar fastställa SKK:s hållning för blandras-hundar och oregistrerade hundar.

Bengt Persson

Valpsjuka i Sverige!

I ett pressmeddelande från SKK och Statens Veterinäravdelning den 7 februari har de beslutat att tills vidare **stoppa all utställning och tävlingsverksamhet för hundar upp till 9 månaders ålder**. Detta på grund av att en export från Irland av valpkull som var smittad med valpsjuka. Flera av valparna har avlidit. I juli 1995 beslutades att stoppa distributionen av vaccinet, Dohyvac DA2, och det har bytts ut mot Candur eller Nobivac.

Detta på grund av en undersökning som visar att hundar, (främst valpar), som vaccinerats med Dohyvac, i hög grad saknar antikroppar mot valpsjuka. **Därför rekommenderas att vaccinera om hundar med det nya vaccinet! Detta är viktigt och då främst för de som skall bevista utställningar, eller andra stora hundsammandragningar.**

Där är det ett krav! Vaccinationen skall ha skett minst en vecka före aktuellt tillfälle. SSF:s lokalklubbar är informerade och de kommer att i sin tur informera sina utställare.

Vidare information lämnas av lokalklubbarnas funktionärer eller av undertecknad.

Bengt Persson

Akut läge för länets djursjukhus

Luleå kommun kommer att dra in det ekonomiska stöd som tidigare utgått till djursjukhuset i Gammelstad, Luleå. Detta får till följd att djursjukhuset måste lägga ned sin jourverksamhet. Närmaste djursjukhus med jouröppet finns nu i Falun alternativt Uppsala. Vad innebär detta för oss här i Norrbotten, vi som lever och verkar i ett glest befolkat län med långa avstånd mellan centralorterna? Vi kommer inte längre att kunna rädda våra sällskapsdjur om olyckan skulle vara framme.

En olyckshändelse är ett ögonblicks verk som vi inte alltid kan skydda oss emot. Det kan vara en hastigt framsusande bil, en magomvridning, ett svalt föremål av olämpligt slag etc. För att klara djurens liv gäller det att få dem under medicinsk vård snarast möjligt. Redan en resa från Kiruna till Luleå kan kännas lång, en färd till Falun blir såväl omöjlig som oacceptabel.

Djursjukhuset erbjuder oss idag en service som borde vara en självklarhet även för oss häruppe i norr. Vad kan Du som enskild djurägare göra för att visa på jourverksamhetens nödvändighet för kommunpolitiker och andra?

Jo, Du kan gå med i den nybildade Djursjukhusföreningen, vars mål är att stötta Gammelstads djursjukhus så att jourverksamheten kan fortsätta. För blygsamma 100 kronor blir Du medlem och visar på så vis Ditt stöd. Föreningens adress: Djursjukvårdsföreningen, c/o Annica Eliasson, Vaktvägen 7, 961 39 Boden.

Medlemsavgiften betalar Du in på postgiro 9 58 15 - 7. Ange Djursjukvårdsföreningen på talongen.

Frågan berör **alla** oss smådjursägare, oavsett var i länet vi bor. Tillsammans blir vi starka och har möjlighet att göra vår röst hörd. Så engagera Dig - nu! I morgon kan det vara för sent

Närvarande jakttidningar vid Skalkungen

Vid 1995 års Skalkung har arrangörerna med en artikel i den här tidningen ondgjort sig över dålig uppslutning från riksstyrelsen och att Jaktjournalen inte var representerade.

Vad gäller Ståndskall och riksstyrelsen har Krister Mattsson svarat i förra numret. Tilläggsas till det kan

göras att tävlingen absolut inte var bortglömt, tvärtom var den som skrivit artikeln från arrangörerna vidtalat om att göra en artikel till Ståndskall. Han själv var med andra ord Ståndskalls representant! Inte bättre var det med Jaktjournalen. Arrangörerna tog mycket sent kontakt med Jaktjournalen, c:a en vecka före Skalkungen för att efterfråga priser som de brukar sponsra med. De blev då tillfrågad om det fanns någon som ville och kunde ta bilder och skriva om Skalkungen, svaret blev att de skulle ordna det. Men tydningen på grund av missförstånd inom arrangörklubben så har andra än den som lovade uppfattat det på annat sätt.

Men sanningen var den, att den som tog på sig uppdraget var Jaktjournalens representant vid Skalkungen, precis som det var med de andra jakttidningarna som inte heller var där, men också begärt samma tjänst! Att bilderna dessutom inte gick att använda på grund av att rullarna var vattenskadade gjorde inte saken bättre.

SSF:s sponsorer.

Jaktjournalen har sedan många år tillbaka varit vår huvudsponsor vid Skalkungen med priser till ett stort värde. Deras pokaler pryder många stolta hundägarers bokhyllor runt vårt land.

Jaktmarker och Fiskevatten sponsrar klubben med ett vandringspris till Riksutställningen varje år, och en minnespokal till varje års BIS-vinnare.

Vi inom SSF skall vara mycket tacksamma för dessa sponsorer och behandla dom därefter, en inbjudan i god tid är ett krav och en hederssak! Det gäller också för alla andra gäster som man vill ska närvara. Jakttidningarna är för oss en viktig kanal ut till allmänheten, deras många och bra reportage om vår jaktform är av stort PR värde för oss. Dess mer vi ställer upp för dem, dess mer kan vi vänta oss att de gör för oss! Det är naturligt att de vill ha ett viss utbyte för sin sponsring. Så därför, gynna våra sponsorer!

Bengt Persson

Medlemsutvecklingen 1995

Omsättningen på våra medlemmar inom SSF klubbvis och hela klubben:

Klubbar:	ÖN	NK-I	NN	VK	VL	Å	J	M	G	M	S
Medl 941231	54	166	257	233	255	163	257	04	218	312	102
Under -95.											
Medl upphört	23	14	38	30	52	31	40	22	21	30	18
Medl nya	28	13	28	19	32	12	35	4	13	28	14
Förändring	+5	-1	-10	-11	-20	-19	-5	-18	-8	-2	-4
Antal 951231	159	165	247	222	235	144	252	86	210	310	98

Hela SSF:

Medlemmar 941231	2223
Medlemmar upphört	319
Medlemmar nya	226
Medlemmar 951231	2128

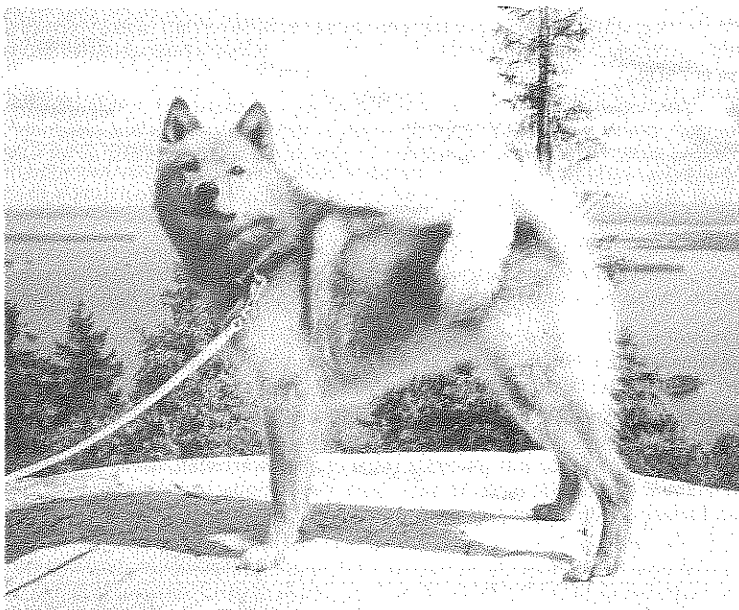
Det har i år varit större omsättning på medlemmarna än i fjol, SSF har också minskat med 95 st, vilket är mer än vad som tidigare hänt. Är det den allmänna konjunkturen? Eller är vi sämre på att värva medlemmar?

Bengt Persson

Finska skullkungstävlingen -95

Jag var både hedrad och förtjust över att få närvara vid jaktprovfinalen i Lapua, Finland där det skulle fastställas vem som skulle bli 1995 års Skallkung bland finska spetsar.

Proven, som varade i två dagar, var sakkunnigt anordnade av Seppo Savela och den regionala styrelsen tillsammans med distriktets hundklubb. Det fanns tre finalister från vart och ett av de fyra områden som täcker Finland och även förra årets titelförsvarende mästare - ett deltagarantal på totalt 13.

• Vinnare SF Jch SF Uch N Jch Jyrkkakallio Jaki, ägare Arvo Hurskainen.
Foto: Langton Wildman

Dessa platser konkurrerades det hårt om på en regional nivå först och de tre bästa från denna HAUKUT kommer sedan att representera Finland i de skandinaviska mästerskapen 1996.

På fredagskvällen blir de tävlande tilldelade sitt jaktprovsområde, sin guide och domare för dag 1 som startar 06.00 på lördagens morgon. Provet varar i minst tre timmar och kan bli förlängt till fyra och en halv timme om föraren så önskar.

Resultaten från varje domare blir sedan granskade av överdomaren och dennes assistent, som är överdomare vid följande års tävlingar. I år var Antti Aarnio överdomare och Juhani Lehto hans assistent.

Resultaten från första dagen föreslås sedan på lördagseftermiddagen tillsammans med de deltagande hundarnas stamtavlor, så att alla kan granska och diskutera dem. Efter denna upprepas samma procedur för att bestämma vilket område som ska användas nästa dag. Detta garanterar att varje deltagare får fördelen att jaga i ett nytt område under en ny domare. Detta är helt bestämt den mest rättvisa form av bedömning jag har bevittnat och framgångarna för varje deltagare beror helt och hållet på de kunskaper hunden visar.

På lördagskvällen avnjöt vi den officiella middagen som kännetecknar denna prestigefyllda begivenhet i jaktkalendern och jag blev överväldigad av det varma intresse som visades våra hundar i England. Under de därpå följande talen blev en gåva i form av en utmärkt jaktkniv överlämnad till mig som ett kännetecken för denna helg - vilket kom som en total överraskning för mig! Jag fick också möta Jaako Saarinen som kände den bortgångna Griselda Price när hon besökte Finland för nästan 30 år sedan och som de berömda toppjägarna Tommi och Turre senare kom från.

Efter söndagens prov blev resultaten granskade igen och slutresultaten tillkännagavs. Den högsta dagspoängen användes för att fastställa den slutliga vinnaren. Det är därför fullt möjligt att ha ett högt poängtal - 80 poäng eller mer än av dagarna och 0 den andra och ändå vinna tävlingen. Det är många saker som kan komma att påverka resultaten, såsom ogynnsamma väderförhållanden eller brist på vilt, och möjligheten att jaga på ny mark med en ny domare ger varje tävlande en chans att förbättra sitt poängtal.

I detta års final var det bara poäng som skilde mellan de fyra bästa vilket bäddade för en mycket spännande tävling. Emellertid blev poängen, som normalt ligger mellan 0 och 90, 10 poäng lägre p g a bristen på vilt. Priserna man tävlade om var mycket generösa och förutom de årliga pokalerna och troféerna fick varje tävlande även ammunition, hundmat och ett gevärsfodral medan vinnaren till sin ägare vann en Valmet 222 Remington - ett utmärkt vapen för 1996 års säsong vilken vi alla ser fram emot.

Langton Wildman

Rapport från överdomaren

Den 46:e Haukuottelu för finska spetsar ägde rum den 7 och 8 oktober i Karhunmaki aktivitetscenter. Ansvariga för organisationen var spetsavdelningen i södra Österbottens kenneldistrikt. Ordförande i tävlingskommittén - Seppo Savela - och dess sekreterare Maarit Tammisto hade gjort ett mycket övertygande arbete som försäkrade att tävlingen blev en succé. Alla kommitténs medlemmar var kunniga i sina uppgifter och utförde dem på ett utmärkt sätt.

Tävlingarna började på fredagskvällen med att man hissade flaggan och presenterade varje hund. Det var slående att hundar från starka spetsområden såsom södra och centrala Österbotten och Kymi saknades. Seppo Savela invigde tävlingen och mottog hälsningar och gåvor från olika klubbar. I mitt tal, tillsammans med reglerna, försökte jag påminna kommittén att det skulle bli känt som "Tävlingens historia". Jag ville understryka att alla deltagarna arbetar för vår nationella ras som härstammar från ett naturligt hundbestånd. På sin tid användes den som lukrativ ekorrjägare, eftersom ekorskinn användes som pengar. Man använde den också som vakthund vilket visar hur oersättlig den skulle komma att bli. Den som förstår att uppskatta detta förstår även att det är det bästa husdjuret i världen.

Reino var ansvarig för jaktområdena och presenterade och lottade dem. Jag är övertygad om man använde de bästa områdena i Lapua och de omgivande kommunerna och guiderna gjorde ett utmärkt arbete från början till slut. Poängnivån i resultaten var ganska låg vilket visar att man inte kan påverka naturen.

Första dagens tävlingar började ganska bra och man förväntade sig mellan sex och åtta förstapris. Men när vi besökte skogen utan att höra några skall började tvekel uppkomma. Grupperna började så sakta att återvända men alltför många var efter tre timmar tvungna att fortsätta. Det blev två andrapris, två tredjepris och 9 nollor, vilket var deprimerande. Det fanns 90 fåglar inom en radie av 45 km men endast 25 var möjliga att lokalisera. Det bästa resultatet var 73 poäng vilket innebar att alla hundar hade en chans på söndagen.

På kvällen serverades det utsökt mat. Veteraner bland överdomarna var inbjudna för att berätta historier om gamla tider. Sami Takala intervjuade dem och återgav mycken gammal spetstradition. Detta var en bra idé som också höjde stämningen. Under kvällens lopp framfördes det ett flertal hälsningar i form av gåvor. Armas Tynjala överraskade publiken genom att tala teckenspråk så att även de med nedsatt hörsel skulle förstå. Dagen därpå lättade han på stämningen i början av prisutdelningen genom att signera "Natt över Saimaasjön".

Vädret följande morgon var nästan perfekt. Under vårt besök i skogen hörde vi ett långt skall. Vi tolkade det som en rörelse och ett återskall vilket senare skulle bekräftas. Vid gott mod återvände vi och förväntade oss många förstapris. Detta blev inte fallet och det var bara tre hundar som återvände inom tre timmar och de återstående kom först senare på eftermiddagen. Och vilka slutresultat se; två andrapris, sex tredjepris och fem nollor. Det bästa resultatet var 72 poäng och där var endast ett återskall under hela tävlingen, så vad var det som var fel? Det var definitivt inte de områdesansvarigas fel. Alltså blev första dagens vinnare Arvo Hurskainens hund Jyrkkakallio Jaki mästare - även om det hade erbjödits de andra.

Domarnas arbete var rättvisande och övertygande. Det var ett nöje att lyssna till deras rapporter och jag hörde inget som var ovidkommande. De var alla rättvisande och livliga. Bredvid mig satt min vice överdomare Juhani Lehto och min sekreterare Eino Takala även han överdomare och jag vill bara säga att det var en skön gammal välbekant känsla.

Jag önskar Juhani, överdomare vid den 47:e Haukuottelu lycka till. Våra värdinnor ska inte glömmas bort - tack till alla för allting,

Antti Aarnio

Provregelförslaget ologiskt?

Jaktprovsreglerna har alltid varit ett kärt ämne att debattera. Så även nu. En sida i Ståndskall med funderingar och frågeställningar kring förslaget till nya regler kräver två sidors svar från sekreteraren utan att så många konkreta svar gavs. Däremot en lång utläggning om från vilket land den finska spetsen härstammar. Oss veterligen har detta aldrig ifrågasatts av någon i Sverige.

Ett jaktprov idag med våra nuvarande regler är egentligen ett uppdrag för hund och förare att under 3 timmar jaga av ett visst område. Hundens insats jämförs då mot måttstocken våra provregler, där den perfekta insatsen i varje moment ger 10 poäng. Självklart kan det då inträffa, som Bengt påpekar att hunden under senare delen av provet gör några misstag, som gör att poängen sjunker. Helhetsintrycket för uppdraget blir sämre.

Det är väl inget fel i det. En liknelse: Vasaloppet mellan Sälen och Mora. Den som är först till Evertsberg kan väl inte hävda att han för den skull skall ha vinsten när tävlingen gällde till målet i Mora.

Den främsta anledningen till gemensamma provregler är enligt Bengt avelsarbete. Några funderingar: "Det är redan på gång att uppfödare i Sverige ser sig om efter nya täckhundar i Finland och en del importer kommer också att ske", skriver sekreteraren. Vad är det för nytt med det? Innan gränsen stängdes var det inte alls ovanligt att uppfödare åkte över gränsen och parade med de finska storsjämnarna. Det förekom redan på 1960- och 70-talet.

Importen av valpar har nog aldrig varit så stor som under senare delen av 70-talet och framåt, då kronisk brist på valpar rådde i Sverige. Den som vill ha information om det finska hundmaterialet kan säkert få det från det omtalade finska dataprogrammet via finska avelsrådet.

Jämförelse mellan de finska och svenska materialet behövs knappast och betydelsen kan diskuteras. Skall vi bedriva avel med finsk spets i Sverige så måste vi göra det med det material som finns i landet. Importer och eventuella parningar i Finland kan inte bli annat än marginella företeelser.

Sen ska vi inte heller glömma norrbottensspetsen, dess fäste i Sverige är obestridd. Vi har svårt att se att vi behöver jämföra med Finland eftersom denna ras där är till antal så fåtalig.

Vikten av helheten för våra hundar är självklar. Den finns uttalad i alla kynologiska sammanhang.

Självklara komponenter är:

- Jaktegenskaper
- Exteriör och mentalitet
- Sjukdomsbild

Jaktegenskaperna dokumenteras vid jaktprov om man har vettiga jaktprovsregler. Exteriör - mentalitet fastställs vid hundutställningar av en raskunnig domare. För sjukdomsbilden krävs insats av veterinärkompetens.

Helhetsbilden på våra hundar kräver inte gemensamma provregler.

Sjukdomsbilden och exteriör inga jaktprov alls.

Jaktprov med skällande fågelhund kommer mycket riktigt från det nordiska skogsbältet men detta bälte finns inte bara i Finland utan sträcker sig också i norra Sverige. Det var uppe i Norrbotten jaktprov med skällande fågelhund startade i landet, kanske också något att betänka.

Man har från södra delarna av landet hört att de täta skogarna omöjliggör bedömning med våra nuvarande jaktprovsregler. Det kan kanske vara så. Jakt med skällande fågelhund i dessa områden är en ny företeelse. Tidigare generationer använde sig inte av jaktformen. Det kanske är så att skogarnas utseende gör att förutsättningarna för jakt med skällande fågelhund saknas. I alla fall kan det inte de yttre förutsättningarna i ett område där jaktformen aldrig funnits styra hur provreglerna skall se ut. Det måste styras från de områden där tradition, kunskap och yttre förutsättningar finns.

Remissförfarandet framstår som en katastrof. Medlemmarna skulle få ta del av förslaget före årsskiftet. Så skedde icke. Jaktprovsreglerna skickades ut veckan före jul till jaktprovsdomarna. Remissvar skulle vara inlämnade drygt en månad senare. På den tiden skall domarna hinna sätta sig in i regelförslaget, reda ut oklarheter, samlas till möten inom lokalklubben och ta ställning.

Man frågar sig vad har remissförfarandet för funktion. Det är inte 150 jaktprovsdomare som ska ta beslut

om vilka jaktprovsregler vi skall ha utan drygt 2000 medlemmar. Medlemmarna har inte fått en chans att ta del av förslaget. När man står i begrepp att ändra regler som funnits i 30 år är det väl ändå rimligt med någon form av konsekvensutredning. Hur många fler poäng ger de nya reglerna? Hur många fler elitettor ger de nya reglerna? Inget i den vägen har gjorts. Ingen av de frågorna kan eller vill man svara på.

Ett försök att jämföra de nya reglerna med de idag gällande gjordes från årets skallkungstävling i Överkalix. Som bekant utdelades inget 1:a pris.

De nya reglerna kan ju ge väldigt varierande poäng beroende på domarna. Men vårt försök till jämförelse gav de två täthundarna 84 - 82 poäng alltså 8-10 poäng mer än vad våra nuvarande regler ger. Fyra till sex av hundarna som startade hade förmodligen fått 1:a pris ekl. Det i en tävling där de tjänstgörande domarna med några få undantag var besvikna över deltagande hundars insats.

Man blir häpen och beklämd när SSF:s sekreterare uttalar: "Det är skymf att ens ifrågasätta att de finska provreglerna är sämre än våra". Det kan inte annat än tolkas som ett försök att tysta kritiken. Kan det vara möjligt att man år 1996 inte får ifrågasätta förslaget till nya provregler? Svagt bedrövligt Bengt!

Trots Bengts åsikt att vi skymfar är vår uppfattning ändå klar och entydig. Förslaget till nya provregler är mycket sämre än de regler vi har idag. I alltför många stycken premieras hundar med icke ändamålsenligt beteende. Några punkter skall vi här beröra:

FINNANDE

Räknas hunden tillgodo om hunden har vittring av fågeln men provgruppen stöter fågeln. Hunden har funnit fågeln även om den inte ger ett enda skall. Dessa förutsättningar premierar ett snävt sök, hela tiden inom synhåll. Alla fåglar som hunden stöter observeras och räknas hunden tillgodo. Stöter provgruppen kan man alltid hävda att hunden haft vittring på fågeln, hunden är ju i närheten.

MARKERING

Bedömning av momentet är en bedrävelse. Svag markering är inget annat än en felaktig markering. Hunden kan inte ens visa vilken trädgrupp fågeln sitter i. Att sedan hävda att jägaren vid praktisk jakt ur detta skall få enskjutbar fågel vittnar om dåligt omdöme. Skjutur man i sådana lägen när inte hunden vet var fågeln sitter är man på väg att förstöra hunden. Regeln är glasklar - skjut aldrig annat än på exakt markering.

Med denna liberala tolkning av markeringen kommer felmarkering sällan att inträffa. En fråga var går gränsen mellan felmarkering och falskt skall?

SKALLET ART OCH HÖRBARHET

Om hunden ändamålsenligt och klart rättar sin skallgivning efter fågelns art höjer detta prestationens värde. Hur ska hundens skall ändras beroende om det är tjäder, orre eller järpe den skäller? Inget svar ges. Vem idag vet vad som påverkar om fågeln sitter eller inte? Ingen vet, vi kan bara var och en ha våra egna teorier.

Momentet är som mycket i det här förslaget helt överlämnat till domarens tyckande.

KVARHÅLLANDE AV FÅGEL

Förmågan att kvarhålla fågeln är fränkopplat markeringen. Det innebär att ju sämre hunden är att markera fågeln dess bättre poäng bör den få i kvarhållandet. Det fungerar ju så här: Hunden stöter upp en fågel, som trär 100 m längre fram. Om hunden inte springer efter fågeln utan stannar kvar på upptaget så kan vi vara förvissad att fågeln sitter kvar. Största risken att fågeln skall flyga uppstår om hunden springer fram till trådet och visar att den vet var fågeln finns (Korrekt markering). Om hunden inte vet var fågeln sitter utan skäller fel i någon trädgrupp längre bort ökar chansen att fågeln sitter kvar. Att det förhåller sig på det sättet har de flesta som jagat sett. När hunden korrigerat sin markering så den blivit rätt flyger fågeln. Mycket vanligt på järpskall.

FÖRFÖLJANDE AV FÅGEL

Hur konstaterar man sträckan om det inte är ute på ett kalhygge eller spårnö? Hur är det möjligt att ett förföljande på några 10-tal meter kan belönas med 1-2 poäng. Hunden saknar ju förföljande och det enda riktiga är 0 poäng.

FÖRNYAT SKALL

Förflyttning i tät terräng under 100 meter är tillräckligt i öppen terräng är mer än 150 meter inte tillräckligt för förnyat skall? Vad är tät respektive öppen terräng?

Gäller visst antal stammar per ha? Buskar per ha? Eller är det som vanligt i regelförslaget fritt fram för domaren att bedöma?

FINNANDE I TRÄD

En helt omöjlig uppgift för domaren att avgöra, har hunden funnit fågel i trädet med hjälp av syn, hörsel eller lukt. På förhösten inträffar finnande i träd mer sällan än på senhösten, vilket datum skall gälla när man skall börja ge finnande i träd? Man konstaterar också i provreglerna att det vanligtvis krävs att man ser finnandet och då står det helt klart att momentet premierar den snävsökta hunden som hela tiden arbetar inom provgruppens synhåll.

Verkligheten är att vissa hundar har en underlig förmåga att alltid få fågel att sitta träffar alltid snälla fåglar. Andra hundar däremot träffar alltid som regel skygga fåglar och skall alltså här premieras om de får en fågel att sitta.

FELPOÄNG

En elitklasshund får lämna ett fast ståndskall i en minut utan att bestraffas. Det måste vara gale, ståndfasthet är en skällande fågelhunds adelsmärke. Av en specialiserad rutinerad skällande fågelhund begär man att den skall hitta fågel som sitter i träd. Den måste kunna skälla vittringsskall. Då kommer det också ibland att inträffa att fågel har flugit och det blir tomt skall (falskt skall). Att för detta bestraffa hunden med 2 minuspoäng är hårt.

Var ligger logiken, 2 minuspoäng för ett falskt skall men inga minuspoäng för 10 minuters ståndskall på ekorre eller älg. Det var väl ändå en skällande fågelhund som vi skulle utveckla med provreglerna.

Förhandlingsresultatet som presenterats gör inte skäl för namnet. Aldrig har man sett en förhandling där den ena parten blivit så överkörd. Hur är det möjligt att de svenska reglerna som framtagits av kunniga jägare och hundfolk skulle vara totalt felaktiga? Provregelförslaget är ju en exakt kopia av de finska reglerna, enda ändringen är en fortfarande alltför liberal tolkning av momentet markering.

Vill SSF:s medlemmar ha dessa regler må det väl bli så. En sak är alldeles klar. Vi kommer aldrig att döma jaktprov efter dessa regler.

Stig Brännvall

Tore Strandgård

Svar direkt

Brännvall och Strandgård ondgör sig över SSF:s sekreterare i anledning av hans uttalande och förhandlingsgruppens resultat. Lika säkert är, att med samma ord som man avvisar förslaget, avvisar man också i stora stycken ett 100 årigt arbete i Finland. För det var nog närmast det som Bengt avsåg, inte att tysta debatten. Det framgår ju i sista stycket av artikeln, där han tycker det är värdefullt med andra åsikter än hans egen. Vid tidigare tillfällen och under årens lopp, har man också från dom nordligaste delarna av Sverige, försökt framställa de Finska provreglerna både som anspråkslösa och avvikande.

Men vad avvek dom ifrån? Ja, det fanns bara två alternativ att tillgå, även på den tiden.

Nuvarande svenska provregler förutsätter, att samtliga fåglar i ett område är skallbara och poänggivande. Teoretiskt sett är det inte fel, men i praktiken vet vi, att det inte är så. Reglerna kräver helt enkelt, att i en situation som hunden inte kan påverka är dessa fåglar skallbara

Man anser att en hund kan räkna till tre och att tabellen är ställd efter de chanser hunden har fått. Men det har inget med saken att göra. För när man stöter fågel nr två eller den flyger av annan orsak och hunden förblir vid sitt skallobjekt eller är ute i ett förföljande, går man händelserna i förväg.

Det har blivit viktigare, att räkna fåglar, än att se till verkligheten och de förhållande som hunden arbetar under.

En fågel stött av en människa, då hunden befinner sig i fågelarbete, är och förblir i de läget ingen skallmöjlighet och har framför allt inget med individens arbetssäkerhet att göra. Det är fågelns eget arbete som utlöser den flyktmekanismen, inget annat.

Som förhållandet är idag, styr dessa fåglar över samtliga moment. det handlar inte bara om den femte fågel, utan om hela räkneprogrammet och grunden för det samma.

Eftersom vasaloppet dragits in i debatten så tillåter jag mig att säga att samma mätmetoder används i Mora, som vid tävlingar i Lathis. Det framför också, att det var i Norrbotten som verksamheten startade, att jaktformen aldrig funnits i dom södra delarna av vårt land, att dessa frågor måste styras från det område där kunskapen finns och i nästa andetag förklaras remissförslaget som en katastrof och man åberopar drygt 2000 medlemmar, men i bästa fall är det en missuppfattning, där man blandar begreppen efter eget gottfinnande.

För jaktformen som sådan har funnits både i Dalarnas och Värmlands finnskogar och också längre söderut, långt innan både Brännvall, Strandgård och SSF såg dagens ljus. Och att någon ensamrätt ska tillskrivas dom norra delarna av Sverige, på grund av kunnande, det stycket talar för sig själv.

Personligen har jag den uppfattningen, att den rätta gruppen, att fatta beslut i frågan är jaktprovsorganisationen. Man bör i alla fall veta vad som finns kvar vid ett nej till gemensamma provregler.

I en jämförelse med skallkungstävlingen 95, framförs att fyra till sex hundar skulle erövrat 1:a pris enligt förslaget och en höjning med 8-10 poäng för täthundarna. Låt det stanna vid vad det är, ett försök till jämförelse. Sanningen är den att vinnaren skulle enligt förslaget erövrat c:a 76 poäng.

Medan de övriga stannat på samma prisvalör som i dag.

Att vissa hundar rättar sitt skall efter fågelns art, är för många ett välkänt begrepp. Jag går så långt att jag säger, somliga hundar blir något av orrspecialister. Det spelar ingen roll om skallfågeln är tjäder eller orre, de sitter ändå. Att dylika hundar får betalt för sin prestation borde inte försämra saken.

Kvarhållande av fågel är inte fränkopplat markeringen och skäller hunden i fel trädgrupp, blir det noll. Det gäller både markering, kvarhållande och skall. Finnande i träd är en omdiskuterad fråga, men givetvis är det lättare för en hund, att lokalisera en kacklande tjäderhöna, än en tyst sittande fågel. Och för den sakens skull behövs inget datum och den snävsökta hunden, den gynnas även av dagens provregler. Buskar, stammar i ha, det bryr jag mig inte om att kommentera.

Vid lämnande av poänggivande markering, (även under en min), tilldelas hunden alltid felpoäng i EKL. Varför ser man mildare på felpoäng, i förslaget? Totalt finns det 30 felpoäng fördelade på tre moment och uteslutning sker vid 10 felpoäng, vid något moment. Medan nuvarande regler mäter i en skala från 0-50 felpoäng, fördelade på fem del moment.

I de fall en hund inte arbetar rent, kommer det att framgå av protokollet och blir bristerna för stora, så straffar den individen ut sig själv både genom fel poäng och bristande förmåga. Hur många elitklass-ettor kommer förslaget att ge? Den frågan styrs även av yttre faktorer, fågeltillgång mm. och är en omöjlighet att exakt besvara, även med dagens provregler och år från år. Men i beräkningen kommer det att ligga runt 12 procent. Förslaget kan liknas vid en pelare, där man mäter från noll till exempelvis tio. Således det som är svagt, mindre bra, osv. Man kan säga helheten i poäng. Med nuvarande regler lämnar delar obesvarade, allt under siffran fem blir noll eller ett frågetecken.

Kanske det är så, att förmågan att avge fast ståndskall, är det enda arvbara. Eller på minussidan överkänslighet. Med ett så brett underlag som möjligt, får vi i framtiden det säkraste resultatet, därför gemensamma provregler.

Däremot saknar en eller två poäng betydelse, oavsett om dom ligger på plus eller minus sidan, eller på båda hållen, i en jämförelse mellandagens regelverk. Så är det med de regler som vi människor skapar i tron att det ena är rätt och det andra är fel. Och då i avsaknad av en klar genetisk arvsgång, sett till vad vi mäter. Där står vi i dag.

För den skull är inte den kvarvarande förhandlingsgruppen överkörd. Vi delar i stora stycken det som det finska regelverket framför, men visst finns det en del brister. Men i en samlad bedömning för eller emot, förordar vi det finska regelsystemet, som grund för gemensamma nordiska provregler. Vad vi dock motsätter oss, är de tankegångar och den historik som framförs, att kunskapen om finsk spets och norrbottenspets, enbart skulle finnas i de norra delarna av Sverige. Även om det framförts tidigare och i annan tappning, så har det aldrig varit så och så kommer det aldrig att bli. Men det borde stämma till eftertanke, både för dom som satt signaturen och för oss alla andra.

Thore Öhgren

Samnordiska provregler?

Sedan frågan om gemensamma nordiska provregler väcktes har diskussionen varit het, både för och emot. Nu kulminerar detta i lobbyism och ryktesspridning. I huvudsak kretsar den pågående debatten kring pris och poäng, framför allt tycks "elitettan" vara något av en helig ko. Det tycks råda en skräck över att flera hundar skulle kunna erövra priset. Däremot saknas nästan helt diskussionen hur jaktprovresultaten skall användas i avelsarbetet.

Årligen registreras 1500-2000 skällande fågelhundar i Finland, Norge och Sverige tillsammans, av dessa startar mindre än 10 % på jaktprov. När sedan hundarna bedöms efter olika kriterier är det inte lätt, med ledning av så litet underlag, att bedöma årtliga sammanhang vare sig det sker med dator eller med papper och penna. Syftet med gemensamma regler är framför allt att bredda underlaget så att vi på ett bättre sätt kan spåra de årtliga jaktanlagen hos våra hundar, inte att underlätta eller försvåra för enskilda hundars möjligheter att erövra första pris.

Det är sannolikt att vi idag mäter och belönar delmoment i jaktprov, som helt och hållet är inlärd beteende och således inte ärvs vidare. Vi premierar en hund som i hög ålder, efter ett stort antal prov erövrar "elitettan", framför en hund som i unga år gör goda resultat utan att nå ettan, trots att den senare sannolikt innehar flera ärvda jaktanlag. I en enskild prestation kan miljöfaktorer som inläring, terräng, väder och provdomarens individuella bedömning, ha större inverkan än hundens ärvda egenskaper.

Om vi tror på årtlighet bör vi i stället utnyttja det större underlaget som vi får med gemensamma provregler, och genom samarbete utveckla metoder som tar hänsyn till, inte bara den enskilda avelshunden, utan även till föräldrar, farföräldrar och syskon. På detta sätt kan vi säkert avla fram ett större antal goda jakthundar. Även om regeländringen skulle medföra att flera hundar erövrar första pris, så finns det möjlighet för "elithundarna" att utmärka sig genom placering och poäng.

Jag vill med dessa ord föra fram min syn på nyttan av samnordiska provregler utan att ta ställning till skillnaderna i de olika ländernas regler. Vilka regler vi än väljer, kommer det att finnas tolkningsskillnader såväl individuella som regionala.

Lauri Laakso

Skallet

Reflektioner angående nobsen

Med anledning till allmänna tongångar ute i trädkällarleden och i synnerhet Rune B Samuelssons artikel i J&F nr 2/3 1996 vill jag kommentera NORRBOTTENSSPETSSEN som ras. Det är enligt min mening beklagligt att Rune B Samuelsson skriver en artikel med rubriken "NORRBOTTENSSPETSSEN -en ras i kris".

NORRBOTTENSSPETSSEN -en medelmåtta?

Rasen som Rune anser som "sin egen" har genom åren fått motståndskraft mot mycket kritik. Det är därför olyckligt att en så läst jaktskribent som Rune hävdar godtyckligt att rasen "mist jägarnas förtroende". Rune menar vidare att "de jaktliga bristerna finns att söka i den allmänna vakheten, bristande jaktanlag och oförmåga att lyssna efter den tråkiga fågel" och att de vikande inregistrerade antalet valpar är ett resultat av en knapp medelmåttig hundras.

Utan att på ett vetenskapligt sätt verifiera att så är fallet är för mig ett tecken på oprofessionalism.

Nobsen -lika bra som "Finnen"

Idag har vi endast ett sätt att korrekt mäta en hunds duglighet nämligen genom jaktprov. Jag lät därför genomföra en rad statistiska analyser på de jaktprovdata som tidigare presenterats i Ståndskall. Jag nyttjade jaktprovresultaten (ökl och ekl) från 1992 och 1993 och jämförde Nobsen mot den finska spetsen.

Resultatet var entydigt. Det går inte att statistiskt bevisa att det finns en *signifikant skillnad mellan de olika populationerna* vare sig man jämför prisvalör eller antal tagna poäng. Den enda signifikanta skillnaden jag fann var att våra tikar har lättare att ta ett 1:a pris vid ökl jämfört med hanhundarna. Detta gällde dock för båda raserna. Därmed så kan man med fog hävda att nobsen är jaktligt sett likvärd den finska spetsen och att tikarna når en jaktlig mognad tidigare än hanhundarna (vilket vi redan visste).

Katarakten gav en liten avelsbas

Under 1980-talet led en stor andel av norrbottensspetsarna av katarakt. Bekämpningsprogrammet drog igång och resultatet var att endast en liten del av populationen stod till förfogande för vidare avel. Därav kan man dra slutsatsen att de vikande inregistrerade antalet valpar härrör från en liten avelsbas och inte enbart av missnöjda jägare.

Avelsbasen är idag för liten speciellt med tanke på den nya sjukdomsbilden som tonat upp. Nobsen har idag drabbats av PRA (Progressiv Retial Atrofi) vilket är en ögonsjukdom med recessiv nedärvning. Att påvisa PRA hos hunden är svårt p.g.a. att sjukdomen kan ligga latent för att senare ge symptom vid hundens ålderdom.

Friska vita hundar eller brokiga och blinda?

Det är därför märkligt att Rune B Samuelsson anser att vi gör rasen en björntjänst genom att godkänna enfärgade hundar inom rasen. Enligt min mening är det ett måste att alla friska individer med goda jaktliga anlag ingår i avelsbasen. Det viktigaste för rasens utveckling är idag att slå ut PRA-anlagen ur populationen utan att ge avkall på de jaktliga egenskaperna.

Att rätta till rasens pälssteckning i efterhand, trots att anlaget för brokighet är recessivt, torde vara en enkel match jämfört med bekämpningen av PRA.

Jaktligt god, frisk och därefter en vacker exteriör

Det har riktats befogad kritik mot rasens exteriör. Hundar med bl.a. tunn benstomme och för lång rygg är vanliga. Orsaken är förstås återigen en liten avelsbas, som inte har tillräckligt med individer, så att man kan utesluta avla på både goda jaktanlag och en vacker exteriör.

Det är därför märkligt att man hört kritik, bl.a. från en utställningsdomare, riktad mot avelsrådet, "ett alltför dåligt samarbete från rådet och uppfödare har gett en ras med bristande exteriör". Problemet ligger ju framför allt i den lilla avelsbasen och inte hos avelsrådet och andra seriösa uppfödarens arbete. Tilläggas bör att den kritiska utställningsdomaren inte visste att nobsen som ras varit behäftad med katarakt och därmed en liten avelsbas.

Tvärtom är avelsrådet värda all uppskattning som de kan få. Det kan väl knappast finnas en ras där så många valpar, ca 80-90%, säljs via avelsrådets kunniga förmedlar. Den f.d. nobsringen tillsammans med veterinären Ingemar Bergdahl har ju dessutom bekämpat katarakten till ett minimum på en förhållandevis kort tid. En mycket stark insats!

Rune B Samuelsson framhäver den finska stammen av nobsar som en frisk och "uppseendeväckande fri från genetiska defekter". Noterbart är att det var bl.a. finska nobsar som bidrog till kataraktens spridning bland de svenska hundarna under 70- och 80-talet.

Det viktigaste just nu för rasens utveckling är att den förblir jaktligt god och att PRA-anlagen bekämpas. Först därefter kan vi rätta till de exteriöra bristerna hos norrbottenspetsen.

Norrbottenspetsens framtid

Idag står rasens framtid i ett vägskäl. Det rasen minst av allt behöver är obefogad kritik baserad på lösa grunder, jag syftar på Rune B Samuelssons artikel (J&F 2/3, 1996). Om vi ger avelsrådet och de seriösa uppfödarna förtroende och den tid de behöver för sitt arbete kommer vi fortsättningsvis kunna skryta med en egen svensk ras med den enastående egenskapen att skälla på träd fågel.

"Rasens utveckling måste få ta den tid som krävs, vi måste skynda långsamt". Så säger avelsrådet Ingrid Frohm om kritiken att det registreras så få hundar. "Vi vill inte ha någon explosionsartad utveckling likt den på 1980-talets början" fortsätter hon.

Vad kan vi då göra?

Ogrundat talar alltför ofta finnspetsägare om hur oduglig NORRBOTTENSSPETSSEN är. Detta är mycket olyckligt och leder ibland till att nobsägare inte längre tror på sin hund. Ett konkret exempel på detta är när en mycket vacker och duglig nobshane plötsligt, vid hög ålder, visar sina framtassar på jaktprov och

utställningar. Husse förklarade den sena debuten med att han trodde att det inte var lönt att försöka mäta sin hund mot finnspetsen. -"Man har ju hört hur dålig NORRBOTTENSSPETSSEN är.....".

Tyvärr så är rasen behäftad med PRA men också av oseriösa uppfödare. Vi känner alla igen de stående annonserna i jakttidningar om norrbottenspetsar med kopierade stamtavlor till salu. Det är trist att träffa f.d. nobsågare som talar om nervösa hundvrak som var fullständigt odugliga som jakthundar. Här kan alla hjälpa till att vägleda ivriga nobs-köpare till avelsrådet eller seriösa uppfödare så att de slipper köpa och avliva en hund samma månad.

Möt upp och visa ditt stöd gentemot nobsågare, uppfödare och avelsråd, de behöver det. Tjata på hussar vars nobshundar aldrig fått chansen att visa sin kapacitet på jaktprov. Ju fler hundar som meriterar sig ju bättre för rasen.

Vi trädskillarfantaster tycker väl alla att det är roligare med två raser att välja våra hundar ur än bara en. Norrbottenspetsen är ju trots allt en genuin svensk ras!

Niklas Lundberg, finnspetsägare

Skallet

Se upp för örnen!

Våra hundar utsätts numera för allt fler faror vid jakt och jaktprov. Tidigare var ju risken för rovdjursangrepp så marginell, att man tänkte inte på den. Idag har vi helt plötsligt hela rovdjursfaunan att ta hänsyn till, både på vingar och fyra ben. Det gör ingen skillnad om du jagar intill bebyggelse eller i ödemarken. Snarare är det så, att ju närmare bebyggelsen man kommer, ju större är risken för rovdjursangrepp.

Jag har varit i kontakt med både Lo och Björn, men otäckast var nog örnattacken. Vid ett jaktprov för skällande fågelhundar i Matfors, strax väster om Sundsvall, gick vi på en bergsplatå med stup mot söder. Min finnspetstik skällde några orrar, som satt i en björk i stupkanten. Helt plötsligt såg domaren, som var på väg fram mot skallet, hur en havsörn gjord en störtdykning mot fåglarna eller hunden. Förmodligen såg den domaren, varvid den vände några meter ovanför hunden, som inte märkte någonting.

Om örnen hade kommit från bergssidan, kunde katastrofen ha varit ett faktum. Det mest skrämmande med örnattacken är, med vilken snabbhet allt sker. Du får aldrig en varning, som av en fyrbent fiende, i värsta fall får du inte ens veta vad som skett, hunden kan bara vara borta!

På kvällen samma dag talade jag med en bekant, som hade jagat hare strax väster om oss. Mitt under drevet slog örnen haren och satt och åt på den strax intill, när jägaren kom fram. Kanske det var samma fågel, som slog mot min hund senare på dagen. Som jägare och naturvän undrar man varför sådana här situationer blir allt vanligare. Kan det möjligen vara så att våra rovdjursstammar blivit alltför stora på sina håll? Räcker inte det naturliga matvillet till? Vart har alla rådjur tagit vägen? Vart kommer alla lodjur från? Vi har minst 30 runt Sundsvall! Vad skall de leva av när deras naturliga föda har tagit slut! Våra hundar och barnens kaltrar?

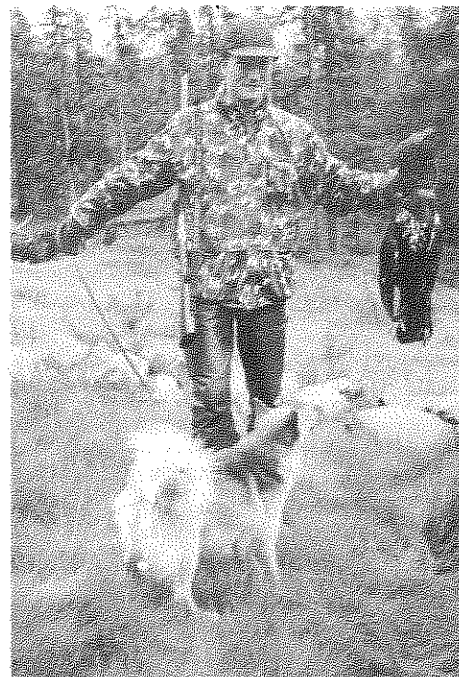
Kanske Jan Danielsson med uppvaktning kan ge oss tips hur vi skall föda våra gemensamma vänner rovdjuren här i norra delen av landet. Ingen, inte heller vi som kallas jägare, vill att någon djurart skall utrotas, men frågan är, om alla rovdjuren skall behöva finnas i hur stora bestånd som helst? De är helt enkelt inte anpassade till nutida samhälle och skogsbruk, vilket vissa självutnämnda specialister vägrar inse.

Vi som ofta är i skogen, och iakttar alla förändringar, får ju en relevantare syn på skeendet, än den som mest sysslar med att vända blanketter. Men tyvärr ligger ju makten hos de som tror, istället för hos de som vet. Men så blir det ju också därefter.

Nå, nu skall jag gå och slå ihop några andflottar, så att åtminstone räven, minken och storgäddan får något att äta i sommar. Då har jag dragit mitt strå till stacken.

Sigvard Nordén

Jaktdagar i Backe

• Husse med unghund och nyskjuten tjäder.

Som valpköpare skall man ha tur. Givetvis bör man även förvissa sig om att köpa en hund av en seriös uppfödare, samt studera parade hundar stamtavlor. På så sätt har man största möjliga chans att få en hund som man kan ha glädje av till jakt och vardags. Om detta råder inga tvivel om att jag lyckats med. Har man även turen att köpa en valp av någon som bjuder in en på jakt i fina tjädermarker så är man privilegierad.

Med den två och ett halvt åriga finnspetsshannen Vappu, hade jag hittills lyckats skjuta ett färre antal tjädrar på regelrätt ståndskall. Men eftersom förnyringen av tjäder i våra marker varit dåligt de senaste två åren, var det med stor förväntan vi packade bilen och åkte till Ulf Jonsson i Backe för några dagars jakt, i stora delar än så länge obrukade skogar. Det var i slutet av september och lövfällningen hade inte kommit igång ännu. Fågeln hade gått till den senaste tiden, vilket visade sig redan första dagarna. Jag fick skjuta en tupp och fick uppleva flera spännande ansmygningar, där jag som så många gånger sker kom till korta. Unghunden växte för varje fågelkontakt, och det var en fröjd att se för varje sann jägare. Näst sista dagen av besöket bjöd på något vi länge kommer att minnas.

I soluppgången begav vi oss till Vattudalen som innehar det mesta en bra tjäderbiotop kan kräva. Ulf hade gått på den andra sidan dalen, och haft en "vallning" av en hönkull med sin hanhund, utan att

komma till skott. Jag hade trots de fina markerna och ett bra sök av hunden, gått tomt i nästan tre timmar. Efter detta träffades vi och invigde Ulfs nyinköpta sotpanna. Det hade blivit dag och hösthimlen var hög och klar. Vi tog bilarna och körde efter en nybryten väg till en vändplan där vi stannade. Egentligen skulle vi bara ta en kortare tur med Vappu, men det blev inte riktigt som vi tänkt. Ulf släppte ut både tiken Raja och hanhunden Nippo, för att de skall få "göra av sig". Hundarna for runt och vi stod och stojade och pratade då jag såg Raja dra upp nosen för att sedan fara iväg ner mot en grantätning. Nippo for efter, och då brakade en hel tjäderkull upp i träden. Jag stelnade till och försökte memorera var de långstflygande fåglarna slog. Det tog inte lång stund förrän ståndskallet från tiken var igång, och just därefter rev hanhunden i än högre bara femtio meter bredvid bilen.

- Vad gör vi nu ? Frågade jag.

Jonsson såg ut som ett levande frågetecken, ty inte ens denna erfarna tjäderjägare hade varit med om något liknande. Att släppa ut unghunden i detta läge var inte det lämpligaste, så efter att ståndskallen ekat en stund, tog Ulf bössan och kröp iväg.

- Vilket stånd skulle han gå på ? Funderade jag.

Snart så small det från kulbössan, och en duns av tung fågel hördes. Kvar stod jag som en staty och kollade så att inte den andra fåglarna, som jag visste ungefär var de satt skulle braka iväg. Likväl fortsatte tiken med den andra fågeln, och det var nära nog att han kom in även på det ståndet. Men oron hade spridit sig bland fåglarna, så något mer skott kom inte. Pustande och med relativt brett leende kom sedan Ulf upp med tjädertuppen i ena näven, och det märktes att det var ett tag sedan han hade haft den pulsen vid ett tjädermöte.

Då vi väl hade fått in hanhunden i bilen igen, var det dags att släppa unghunden för en kortare runda. Det fanns ju mer fågel att gå på. Vi beslöt att låta tiken Raja få gå med sin avkomma på turen. De fåglar jag trott mig haft kontroll på verkade dock som uppslukade av den grova skogen. Vi gick en timme utan att

det hände så mycket, och det hade blivit riktigt varmt i eftermiddagssolen.

Väl tillbaka på vändplanen stod vi och pratade glatt då det hände igen. Raja drog upp nosen och hastade upp i den branta granbacken. Vappu följde efter, och inom kort hördes ett dämpat ståndsfall ifrån den tätta skogen.

- Det kan inte vara sant, sade jag. Jonsson skakade på huvudet och uttryckte sig:

- Titta på det där du, sedan åker vi hem.

Det var trångt bland de stora granarna, men snart var jag på plats invid ståndet. Nu var det bara att vänta på att unghunden skulle avlägsna sig en bit från skådespelet. Detta för att det inte skulle bli något missförstånd mellan hundarna då jag skulle skjuta. Det verkade dock som att unghunden inte ville gå i strid om fågeln, så när jag lyckades se att det var ännu en tupp hon skällde på, och Vappu var utom synhåll, kunde jag knuffa ner fågeln med hjälp av hagelpipan. Som ett streck kom dock unghunden tillbaka igen, men modertiken delade utan gnissel på bytet. Väl då jag var nere på vändplanen igen och jag stod där med tuppen i näven, hade inte ens Jonsson något mer att tillägga. Vi satte oss sedan i bilarna för att göra en sakteliga hemfärd, med många bilder i sinnet efter denna händelserika dag. Sista dagen bjöd även den på ett par fina tillfällen med unghunden, och jag lyckades få ned en höna åt honom.

Nu när snön ligger djup kan man med glädje minnas denna jaktsång, och fantisera om nya spännande ståndsfall kommande höst.

Magnus Damm

Rapport från

Nedre Norrbotten

Lokalklubbens årsmöte hölls denna gång i Älvsbyn på hotell Sparta med ett tjugotal medlemmar. Från verksamhetsberättelsen framgick att medlemsantalet håller sig konstant runt 250, att ekonomin är stabil med ett plusresultat i år på cirka 5.000 kronor.

Antalet starter på jaktprov har varit 101 varav 25 i öppen klass. Det har tagits 6 elitettor och 8 öppenklassettor. Utställningar har genomförts i Arvidsjaur och Piteå, som sammanlagt har inbringat 13.400 kronor i vinst. Styrelsens sammansättning genomgick stora förändringar, då tre av ledamöterna hade av sagt sig omval. Den nya styrelsen fick följande sammansättning: ordförande Mikael Samuelsson, sekreterare Tommy Sjöberg, kassör Christer Willman, ledamöter Lars Sundholm och Peter Nordström. Sex utlysta prov skall arrangeras kommande höst, bl a på ett helt nytt ställe - nämligen Arjeplog. Två utställningar skall genomföras - Arvidsjaur i februari och Luleå i november.

En medlemsträff skall ordnas under våren med pimpeltävling och korvgrillning. Under punkten prisutdelning fick finnspetsen Trix, ägare Roger Jonsson pris som klubbmästare utställning. Klubbmästare jaktprov blev Ulf Gustavssons finnspetstik Rahan Nellie.

Ett stort grattis till er båda. Till sist avtackades avgående ordförande Tommy Olsson, sekreterare Lars Gustavsson och Kenneth Pontér för åren i styrelsen.

SSF NEDRE NORRBOTTENS SENHÖSTPROV

Vid provet den 4-5 november på Reivos och Tjadnes snötäckta marker konstaterades 38 fåglar på 12 starter och det togs åtta pris, som toppades med två elitettor. Dessa togs av Tornetaikans Tippa, äg Christer Willman - 79 poäng och Widemons Trolla, äg Jörgen Robén - 77 poäng - ett stort grattis till Er. Övriga priser - fyra tvåor och två treor.

Såsongens sista utlysta prov den 18-19 november, även det på Reivo var den helg som det hittades minst med fågel eller 26 på 12 starter. Tornetaikans Tippa, äg Christer Willman i topp med 70 poäng och en elittvåa. Tommy Olsson tik Rahan Rasti tog även ett andra pris på 60 poäng och i övrigt 5 tredjepris.

Till sist ett stort tack till alla domare och speciellt ni, som kommer utan hund - utan er insats skulle vi stå oss ganska slätt.

Tommy Sjöberg

Rapport från

Norrbottens kust o inland

Nya namn i NKIs styrelse

Den 20 januari höll Norrbottens Kust o Inland sitt årsmöte i Kalix och mötesplats var Folkets Hus. Två "tunga" namn hade aviserat sin avgång och det gjorde att valberedningen hade fått jobba extra hårt för att fylla de uppkomna vakanserna. Det var Stig Brännwall och Lars Arne Larsson som i och med årsmötet tackade för sig. Den förra efter två decennier på olika poster inom huvudstyrelse och lokalklubbar och den senare vår ordförande sedan flera år.

Nu kommer Stig och Lars Arne att inte helt släppa kontakten med SSF, utan båda finns kvar på jaktprovssidan och det är väl inte heller otänkbart att någon av dem dyker upp på någon funktionärspost om några år.

Efter konstituering fick styrelsen följande utseende:

Ordförande- Göran Östlund, Kalix, vice ordf- Einar Lantz, Kalix, sekreterare- Hans Sjölund, Älvsbyn, kassör- Assar Silverplatz, Karlsborgsverken.

Övriga ledamöter: Jörgen Robén, Boden, Anders Morin, Båtskärsnäs, Göran Gahm, Månsbyn.

Årsmötet avslutades med att Nils Öhman överlämnade sitt ståtliga vandrarpris "Nappes minne" till Göran Gahm som med sin finnspetshane Rask blev den som nådde högsta poängen under fem år och därmed tog hem priset för alltid.

Därefter var det dags byta till "finkläderna" och bänka sig på Lilla Hotellet för supé och sedan pratades det jakt och hundar åtskilliga timmar framåt.

Göran Östlund

Rapport från

Övre Norrbotten

SSF/ÖN avhöll sitt årsmöte den 28 januari 1996 i Porjus. Ett femtontal medlemmar hade mött upp. Om man ser på klubbens totala verksamheten, så har den stabiliserat sig på en hög nivå. Styrelsen kunde rapportera om en fortsatt bra verksamhet under 1995 med undantag för jaktprovsverksamheten, som hade halverats och av verksamhetsberättelse kan följande utläsas:

MEDLEMSANTALET

Antalet medlemmar vid årets slut uppgick till 159, vilket är en ökning med 5 från 1994. Vi hade behövt ytterligare en medlem för att ha tilldelats en fullmäktige till riksårsmötet. 1995 års bäste medlemsvärvare blev Tore Mettävainio, som har värvat tre (3) medlemmar.

EKONOMI

Kassören kunde i år uppvisa ett mycket bra resultat - vi hade en vinst på cirka 17.000 kronor och detta var tack vare under året genomförda lotterier.

DOMARUTBILDNING

Klubbens målsättning och ambitioner att bredda jaktprovsverksamheten har resulterat i att några hundägare deltagit som elever och aspiranter på höstens jaktprov och vi ser fram emot att se dessa som nya domare under 1996.

Vi har fått en ny provedare under året då Peter Henriksson blivit klar med samtliga moment i utbildningen.

DISTRIKTMÄSTERSKAP FÖR SKÄLLANDE FÅGELHUNDAR.

1995 års DM för skällande fågelhundar anordnades av Övre Norrbotten i Jokkmokk. Se rapport i Ståndskall nr 4/1994.

JAKTPROVSVERKSAMHETEN OCH UTSTÄLLNINGAR

1995 års verksamhet uppvisar inga glädjande siffror, endast tretton jaktprov, fem jaktprov har inställits p g a snöförhållandena och inga anmälda hundar.

Vi kan nu summera höstens jaktprovsverksamhet och notera mindre glädjande resultat. Antalet jaktprovstarter jämfört med föregående år har nästan halverats - mycket beroende på dålig skogsfågelsföryngring och mycket besvärliga förhållande på grund av regn och hård blåst - dessutom kom snön mycket tidigare i år med blidväder och mycket besvärande skare.

Endast tretton jaktprov har genomförts under året. Totalt har på dessa genomförts 59 starter i elitklass och öppenklass, varav 10 i öppenklass. På dessa har summa en (1) elitettor erövrats. Utställningsverksamheten har haft en något gynnsammare utveckling.

Antalet hundar på våra utställningar har börjat öka. 1995 genomfördes 2 utställningar med 71 hundar. Under året har klubben fått ytterligare fyra utställningschampions - Predators Tuff, ägare Kent Reinfors, Korskullskulle, Ciaos Caizer, äg Börje Poijo, Jävrehattens Rufus, äg Heine Krekula, Ciaos Coco, äg Anita Piltto samt S Jch Rick, som också med detta är dubbelchampion.

Dubbelchampions

S Jch S Uch Raia, ägare Krister Mattsson, Jokkmokk

S Jch S Uch Linadalens Peni, ägare Krister Mattsson, Jokkmokk

S Jch S Uch Seppo, ägare Per Larsson, Jokkmokk.

S Jch S Uch Rick, ägare Agne Larsson, Gällivare

Jaktchampions

S Jch Vittavaaras Boj, ägare Ivar Karkiainen, Porjus

S Jch Tjappo, ägare Kent Renlund, Malmberget

S Jch Tapion Tähti, ägare Rainer Lyngmark, Malmberget

ÖPPENKLASSPROVER

10 öppenklassprover har genomförts och fyra hundar har gått till pris med följande resultat:

Hund	Ägare	Poäng	Pris	Antal fåglar
Ciaos-Coco	Piltto, Anita	73	1ökl	4+0
Fiffi	Uusitalo, Peter	87	1ökl	4+0
Linadalens Anja	Birger Backebjörk	57	3ökl	4+0
Taurus	Lyngmark, Rainer	65	2ökl	4+0

Nedan följer en sammanställning hur prisvalörerna fördelat sig under 1995 jämfört med 1994, 1993 och 1992:

Pris	1992	1993	1994	1995
1 ekl	7	9	10	1
2 ekl	21	23	26	4
3 ekl	15	28	17	11
0 ekl	27	45	40	33
1 ökl	2	8	7	2
2 ökl	1	3	5	1
3 ökl	1	2	1	1
0 ökl	12	15	11	6
	86	133	117	59

Här följer nu provledarrapporterna

Elitklassprov i Porjus 26 - 27 augusti 1995.

Lördag

Svag vind, + 5°, mulet och duggregn. Endast två hundar var anmälda till detta förmiddagsprov. Hemsjöbackens Tippo hade två konstaterade fåglar, vilka inte ville vara med. Troligtvis kände fåglarna på sig att vädret skulle bli ännu sämre. Seppo hade tre konstaterade fåglar och dessa var mer medgörliga, så han fick ihop 76 poäng och 1 ekl. Tre full jobb förutom förföljandet, som bara gav 0+1.

Söndag

Endast en hund, Hemsjöbackens Tippo, startade på detta eftermiddagsprov - övriga anmälda hundar stod över p g a dåliga vädret. Det hade regnat och blåst från lördag eftermiddag och hela natten. Mulet väder, duggregn, växlande vind, + 6°. Tyvärr konstaterades endast en fågel, som inte ville sitta för hunden.

Elitklassprov i Porjus 14 - 15 oktober 1995.

Lördag

Halvklart väder med inslag av snöbyar. Provet hade samlat två hundar - Linadalens Peni och Ailatis Jack. Få hundar för att vara ett prov i oktober och Porjus. Jack samlade ihop 7 fåglar medan Linadalens Peni gick fågeltom.

Söndag

En strålende höstdag - 6° och klart och så gott som vindstilla. Bäst gick det för Ailatis Jack, äg Anders Larsson, Överkalix, som fick ihop 58 poäng. Fågeltillgången är mycket dålig och utspridd.

DOMARE SOM DÖMT FLEST ÖPPENKLASSHUNDAR 1995

Kent Reinfors har dömt flest öppenklasshundar under året - 4 st.

Övriga som dömt öppenklasshundar:

John Wallberg	3 hundar
Jan-Erik Sedig	2 "-
Krister Mattsson	1 hund

LOKALKLUBBENS VANDRINGSPRIS

1995 års vinnare och 12:e inteckningen fick finispetsen S Jch S Uch Seppo, ägare Per Larsson, Jokkmokk. Här följer data om hunden och meriter, som kvalificerade till att vinna vandringspriset.

SEPPO	S 24084/89
Född:	1989 02 15
Ägare:	Per Larsson, Jokkmokk
Utställning:	Porjus 1995 07 09
	1 Chkl, hp, ck, 1 Jkl, hp, 1 Bhkl, BIR
	4 poäng
Jaktprov:	Porjus 1995 08 19
	2 ekl 69 p
	1 ekl 76 p
Summa:	9 "-

EFTER KONSTITUERING FICK STYRELSEN FÖLJANDE UTSEENDE:

Ordförande:	- Peter Henriksson
Vice ordförande	- Rainer Lyngmark
Kassör	- Jauni Hansen-Haug
Sekreterare	- Krister Mattsson

Vice sekreterare - Kent Renlund
Lokalklubbsskribent - Krister Mattsson
Ledamot - Ove Sjöström
- Jan-Erik Sedig
- John Wallberg

Arbetsutskott

Peter Henriksson, Jauni Hansen-Haug och Krister Mattsson

Jaktprovskommitté

Bert-Olov Ström, John Wallberg och Kent Renlund

Utställningskommitté

Rainer Lyngmark, Peter Henriksson, Ove Sjöström och Kent Reinfors

Pris- och tävlingskommitté

Jan-Erik Sedig, Jauni Hansen-Haug och Kent Reinfors

Öppenklasskollegium

Karl-Erik Zetterqvist, sammankallande, Kent Renlund, Tony Pantzare, Rainer Lyngmark, Peter Henriksen och Birger Backebjörk.

Den som önskar ta del av gällande turordningsregler, regler för vandringspriset och DM samt arbetsordning för styrelsen och övriga funktionärer samt års- och styrelseprotokoll kan kontakta undertecknad så kommer de att översändas.

GLÖM EJ UTSTÄLLNINGEN I PORJUS DEN 7 JULI 1996 - Se annons

Krister Mattsson

Rapport från

Västerbottens Lappmark

Styrelsens sammansättning 1995

Ordf. Sune Söderlund

Sekr. Leif Öhgren

Kassör Maria Wallrudh

Ledamöter Jan-Åke Jonsson och Alf Börjesson

Revisorer Jerker Eriksson och P-O Eriksson

Valberedning Peter Jonsson, Clas-Uno

Haraldsson och Håkan Nilsson

Klubben har haft 7 st ekl. prov med sammanlagt 111 starter. I öppenklass har 32 hundar startat på skilda platser. Klubbmästare blev Fikengårdens Juno som med 73 p på 10 konstaterade fåglar vann Storumanprovet. Västerbottens Lappmarks pris till årets bästa jakthund gick till Tapion Kiire, som från sina två bästa prov samlat 162 p. Vardos kennels pris till yngsta ökl. etta gick till Barjas Tara äg. Jerker Eriksson. Tarja erövrade 76 p endast 7 mån. 1 dag gammal.

Aktiviteterna inleddes med utställning i Lycksele 28 jan, där Olle Hedin dömde.

Bland nobsarna segrade tiken Umnäsets Lorry äg. Per-Anders Örnehult Lycksele och BIM blev hanen Barjas Ticco äg. Ronny Sjögren. Lorry fick dock se sej slagen av Kjell Rosbergs utmärkte finskspetshane Rippe i kampen om BIS. Bästa finskspetstik blev Clas-Uno Haraldssons Vitmossens Penni. Totalt bedömdes 49 hundar ute på Gammlplatsen, som med sin närhet till värmestuga fungerade utmärkt.

I april var det dags för Storumanutställningen och Rolf Lundman dömde båda raserna. Återigen segrade ovannämnda Rippe bland hanarna och bästa tik blev en halvsysler Ålidens Jeja äg. Gunder Forsman Barsele. Bland nobsarna vann Umnäsets Lorry, äg P-E Örnehult och BIM blev Hemsjöbäckens Nalle, äg Åke Heidenberg.

Jaktprovssäsongen inleddes i **Pauträsk 12-13 augusti.**

Provledare var Jerker Eriksson och Sune Söderlund. Varmt och soligt väder, varför de bästa resultaten nåddes på morgonen då fyra hundar erövrade elitetta, Bäst lyckades Kolgårdens Lord med hela 86 p,

vilket också innebar en biljett till Skallkungsfinalen. Fikengårdens Silva fick 79 p Ägare Sune Söderlund och Kolgårdens Järvi äg. Roger Eriksson 76 p och på samma poäng Ronnja äg. Hans Lantz. Bäst under söndagen var nobstiken Sassi äg. L. Eriksson med 79 p och sedan kom Roger Erikssons hund igen med ännu en elitetta. Grattis allesammans.

Helgen efter var det dags igen både i **Vilhelmina** och Malå. Malåprovet har refererats tidigare. I Vilhelmina var det friska vindar under lördagen och bäst av tolv hundar var Kjell Rosbergs Rippe med 73 p följd av Rahan Taru äg. Göran Wallmark med 68 p. På söndagen hade vinden mojnät lite och nu kom också bättre resultat. Tapion Kiire äg. Leif Öhgren slog till med sin första elitetta på 80 p och sedan Rippe med 79 p och Kolgårdens Lord med 75 p.

Åsele 26-27 augusti

Nytt trevligt prov med köjförläggning på marker upplåtna av MODO SKOG AB, vilka också skänkt ett fint vandringspris. Vår man Hans Lantz, tillika MODO:s, hade verkligen lyckats plocka russin ur kakan och ställde upp med ypperliga provmarker. Åtta hundar tävlade, och dag ett lyckades återigen Tapion Kiire, äg. Leif Öhgren, erövrade en elitetta på 79 p. Tvåa blev Ronnja, äg. Hans Lantz med 75 p. Dag två vann Kiire igen med 75 p, men strax efter kom Rahan Sussi, äg. Ivan Adamsson, på 72 p Tapion Kiire tog därmed första inteckningen i MODO SKOGS vandringspris.

Rätt många hundar var anmälda till **Storuman INT och KM den 30/9 - 1/10**, men innan dagen D stod endast fyra stycken på startlistan. Provet ligger mitt i lövfällningen och på lördag nådde bästa hund 58 p. Det var Bengt Bäckströms Kille. På söndagen avgjordes tävlingen då Peter Jonssons tik Fikengårdens Juno kom hem från "hönsgräddan" med 73 p erövrade bland tio konstaterade fåglar. Clas-Uno Haraldssons Vitmossens Penni klappar på porten till de högre priserna och hade återigen en elittvåa, denna dag 63 p. Provledare var Inez Vedbring och Kurt Sivertsson.

Vilhelmina 7 - 8 oktober

Sex hundar tävlade under Lars Sundvalls provledarskap. Plusgrader och måttlig vind rådde båda dagarna och på lördag vann nobstiken Hemsjöbäckens Kiri med 72 p följd av Roger Erikssons Kolgårdens Järvi med 67 p. På söndag kom provets enda elitetta när K-G Johanssons Kolgårdens Järvi samlade 80 p. Tvåa och trea var Hemsjöbäckens Kiri äg. Lars Olofsson och Kille äg. Bengt Bäckström. Båda hade 71 p.

Rönnbäck 14 - 15 oktober

Fortfarande plusgrader när förhoppningsfulla hundägare samlades på lördagsmorgonen. Disigt och svag vind - spänningen var hög. Vid samlingen mitt på dagen sågs flera glada nunor och vid kvällens prisutdelning, som sponsrade av VATTENFALL, kunde konstateras att fyra hundar erövrat första pris. Tapion Kiire äg. Leif Öhgren 82 p Barjas Sisu äg. P-O Eriksson 81 p. Tapion Tuuli äg. U-B Öhgren 78 p och Tapion Into äg. P-A Dahlberg 75 p. På söndag visade det sig vara svårare att få tag i fågel. De hade helt enkelt lämnat en del provområden. Rönnbäckens Ramona äg. P-A Frohm var dock ytterst nära. Hon fick 73 p på fem funna fåglar. Otur att de inte villa sitta full tid. Det var ett imponerande prisbord som samlats, men så var det också 20-års jubileum i dessa jungfruliga marker.

Leif Öhgren

Rapport från

Gävleborg

Klubbens verksamhetsår 1995 lades till handlingarna vid vårt årsmöte i Ljusdal. Årsmötet lockade cirka 20 deltagare.

Jaktproven inom Gävleborgsklubben har till vår glädje kunnat genomföras utan problem. Ett stort tack till arrangörer och domare. Tyvärr lyckades ingen hund med att erövrade någon elitetta. En glädjepunkt är dock öppenklassproven. 24 starter, som resulterat i 9 ettor, 1 tvåa och 4 treor. Detta är för våra trakter en mycket hög andel pristagare. Vårt vandringspris till Gävleborgs skällande fågelhund erövrades återigen av norrbottenspetstiken Ronja, äg Dan Axelsson.

Klubbens utställning i Affta sköttes av Lennart Jonsson och Peter Ståhl.

Slutligen tackar styrelsen alla medlemmar för det gångna året.

SSF/Gävleborg

Rapport från Ångermanland

Det är dags att summera verksamheten 1995. De planerade utställningarna har genomförts utan bekymmer. Den största uppgiften var att genomföra riksutställningen i Sollefteå den 2 april, tidigare omskriven i Ståndskall nummer 3 -95.

Vad gäller provverksamheten har det gått lite tyngre. Bredbynprovet tvingades ställas in pga för få anmälningar, något som även drabbade Bredbyns vardagsprov. Antalet jaktprovstartar under säsongen slutande på 50, varav 37 i elitklass och 13 i öppenklass. Av dess öppenklasstartar provades 9 hundar på skilda platser.

Gideåutställningen den 12 februari

Utställningen hölls traditionsenligt i MoDos planttält. 30 hundar, varav 2 norrbottenspetsar, ställdes ut och bedömdes av Olle Hedin, Sollefteå. Utställningsvinnare blev finska spetstiken Jävrehattens Rebecka som i och med segern erhöll sitt tredje cert och blev utställningschampion. Rebecka får för segern även en inteckning i MoDos vandringspris. BIM blev Rippe, ägare Kjell Rosberg, Sorsele.

Backeutställningen den 2 augusti

För första gången ingick även trädkällare i Backeutställningen. Tidigare har älghundsklubben och stövarklubben arrangerat utställningen själva. Vår medverkan var ett samarrangemang mellan Ångermanland och Jämtland. Till utställningen kom totalt 237 hundar varav 30 trädkällare fördelat 12 nobsar och 18 finnspetsar. Glädjande nog var det en trädkällare som stod som totalsegrare vid slutmönstringen. Vinnare, BIR o BIS, blev finska spetsen S Uch Fikengårdens Mikko, ägare Ture Engström, Hammarstrand. BIM blev S Uch S Jch Kolåsens Ramona, ägare Thorbjörn Röstlund, Hammarstrand. BIR bland norrbottenspetsarna blev Diana, ägare Göran Westman, Lycksele. Arrangörerna var mycket nöjda med utställningen och hälsar välkomna till hösten igen.

JAKTPROSVVERKSAMHETEN

Viksjo den 20-21 augusti.

Soligt, svag vind och i varmaste laget, 15 till 20 grader båda dagarna. Nio startar, vilket endast resulterade i en 2 ekl. 19 fåglar konstaterades. En hund gick fågeltom. Provets bästa resultat, 64 poäng och 2 ekl presterades av Blanksvedjans Tanja, ägare Sverker Lindwall, Härnösand.

Sollefteå den 2-3 september. Mittkampen.

Växlande molnighet, svag vind och 10 till 15 grader båda dagarna. 20 startar, varav 12 ingående i Mittkampen genomfördes. Om Mittkampen har det skrivits i Ståndskall nr 4 -95. Mittkämpe blev Røjbackens Rajje 71 p 2 ekl, ägare Göran Pettersson, Östersund. Lagtävlingen vanns av Medelpad och Kjell Petterssons båda hundar Malmbackens Mikko och Vitmossens Pirri. Totalt resulterade provhelgen i 4 st 2 ekl och 5 st 3 ekl. 49 fåglar konstaterades.

Klubbmästerskap i Rossön den 30 september-1 oktober.

Likartat väder båda dagarna. Klart och växlande vind. -2 till +5 grader. Av tio startar kom tyvärr endast två hundar från lokalklubben, dock fick vi se en hemmasegrare. Bästa resultat, och därmed klubbmästare, fick Kolåsens Tass 64 p 2ekl, ägare Boris Sandström, Bredbyn. Dessutom erövrades 2 st 3 ekl. Två hundar gick fågeltomma och totalt konstaterades 21 fåglar.

• Kolåsens Tass, klubbmästare 1995.

• Ulf Jonsson mottager ordförandeklubbav avgående Bruno Hägg.

• Vandringspriserna till Kolåsens Tass tas emot av ägaren Boris Sandström.

Rossön 11/10

Två hundar provades i soligt och blåsig väder. Båda hundarna gick fågeltomma. Detta blev årets sista utlysta prov då Bredbynprovet ställdes in.

Boris tassar vidare

Det blev Boris Sandström som tog sin andra inteckning i klubbens båda vandringspris, uppställda av Kolåsens Kennel och Tjäderårets Kennel. Senast det begav sig var 1991, då vinnaren hette Torpbackens Aita. I år blev det Kolåsens Tass som försvarade den egna uppfödningens färger med en fin svit, en 1 ekl och fem 2 ekl.

Två inteckningar har även Roland Eriksson och Bengt Persson.

På andra plats i resultatsammanräkningen kom Blanksvedjans Tanja, ägare Sverker Lindwall, Härnösand, med tre st 2 ekl.

Ny elitklassare

Klubben har under det gångna året fått en ny elitklasshund. Det är Tapion Tarro, ägare Ulf Nordin, Sollefteå. Tarro var knappt åtta månader då han tog sin öppenetta på 71 p. Grattis Ulf och lycka till i fortsättningen!

Årsmötet

Årsmötet hölls i Själeved den 27 januari 1996. Årsmötet fastställde årets jaktprovsprogram samt utställningarna för 1997. Sedan kassör Roland Eriksson presenterat ett gott bokslut med stabil ekonomi kom en försenad julkupp till klubbens medlemmar. Jaktprovstartar i ökl kommer inte att kosta hundägaren något mer än ev. bilersättning. Klubben bjuder på såväl startavgift som domaravgift! Kanske något för andra klubbar att ta efter i dessa tider med vikande antal jaktprovstartar.

Styrelsen fick en del nya ansikten.

En av klubbens trotjänare, Bruno Hägg, tackade i och med årsmötet för sig och lämnade ordförandeposten. Som skäl anför Bruno en alltför ansträngd arbetssituation. Bruno veckopendlar mellan hemmet i Judeby och arbetet i Skellefteå. Bruno kvarstår dock till vår glädje på flera andra poster inom SSF.

Den nya styrelsen ser ut sålunda:

Ulf Jonsson, Ordförande

Sverker Lindwall, Ledamot, sekreterare

Roland Eriksson, Ledamot, kassör

Boris Sandström, Ledamot, provledare för öppenklassprov

Thomas Persson, Ledamot

Thomas Wallgren, Suppleant

Ambjörn Sjöberg, Suppleant

Årsmötet avslutades med utdelning av priser och diplom.

Sverker Lindwall

Rapport från Jämtland

UTSTÄLLNING I GILLHOV 20 MAJ 1995

Så där ja. Först och främst vill jag framföra en ursäkt till alla Er som saknat information om Gillhovs-utställningen den 20 maj 1995. Här kommer den dock. Bättre sent än aldrig (sliten fräs vid det här laget).

Som vanligt var det en trevlig utställning med priser till alla deltagare. Vackert väder. Domare för dagen var Lennart Edfors. Tyvärr var det något färre hundar än vad man är van vid. Måhända "laddar" man inför det kommande 10-års jubileet den 18 maj?? Det får vi hoppas. En trevlig tilldragelse kommer det att bli.

Antalet hundar var tillsammans 32 st. Fördelningen var 12 norrbottensspetsar och 20 finska spetsar. Bäst i rasen hos norrbottensspetsarna blev Källbackens Arram som ägs av Sören Adill från Lit. Hos de "finska vännerna" var det S-G Jacobsson & Eva Törnkviks S Uch Bringvallens Raiku, som blev BIR.

Eftersom det blev den här hunden som också blev BIS, så kunde paret Jacobsson/Törnkvist ta med sig det vackra vandringspriset med sig hem till Strömsund. Tavlans med tjädermotiv kommer därmed att bli kvar i deras ägo. De har nämligen 2 gånger tidigare haft den, då till låns, genom att hunden Stamsele Arro blev BIS 1989 och 1991. GRATIS!! Så tackar vi då till sist alla som varit med och förgyllt denna dag. Eventuella felaktigheter i skrifteriet tar jag på mig.

RESULTAT NORRBOTTENSPETS:

Hanhundar

Juniorklass

Bamse, äg Tryggve Johansson, Brunflo, 1 junkl, 1 junkkl

Unghundsklass

Bamse, äg Karin Åslin, Undersåker, 1 ukl, 1 ukk

Öppenklass

Källbackens Arram, äg Sören Adill. Lit, 1 ökl, ck, 1 jkl, BIR, BIS 2

Tikar

Juniorklass

Ståschans All, äg Monica & Lennart Lindblom, Järpen, 1 junkl, 1 junkkl

Öppenklass

Anja, äg Roine Nordh, Valbo, 1 ökl

Avelsklass

Lissbergets Pepita, äg Roine Nordh, Valbo, 1 HP

Uppfödarklass

Lissbergets Pepita, äg Roine Nordh, Valbo, 1 HP

RESULTAT FINSK SPETS

Hanhundar

Juniorklass

Tippo, äg Bengt Strindlund, Föllinge, 1 junkl, 1 junkkl

Unghundsklass

Strulbergets Akke, äg Mats Olofsson, Klövsjö, 1 ukl, 1 ukkl, HP, CK

• BIR Bringvallens Raiku med ägare Eva Törnkvist.

Championklass

S Uch Bringvallens Raiku, äg S-G Jacobsson & Eva Törnkvist, Strömsund, 1 Chkl, CK, BIR, BIS

Tikar

Juniorklass

Ronja, äg Ulf Westlin, Östersund, 1 junkl, 1 junkkl, HP

Öppenklass

Ronja, äg Hans Lantz & Susanne Söderholm, Åsele, 1 ökl

Championklass

S Uch Fångsjödalens Mitcha, äg Jan-Åke Stener, Strömsund, 1 Chkl, 1 Btkl

Anna-Karin Einebrant

Rapport från Medelpad

UTSTÄLLNINGEN VID BOGRUNDET I TIMRÅ DEN 20 JAN -96

Medelpadklubben startade verksamhetsåret med utställning på Brogrundets Plantskola den 20 januari.

Där kunde vi hälsa vår domare Erna-Britt Nordin välkommen i sin debut i våra raser. Erna-Britt har ett "förlutet" som bl a domare i övriga spetsraser, både nationellt och internationellt. 33 hundar hade hon att examinera. På grund av sin tidigare kunskap och erfarenhet av spetsar, gick allt lätt som en plätt, utan minsta tvekan. Utställarna uppskattade hennes positiva attityd, när hon lämnade sin kritik på hundarna. Även de som inte fick den högsta valören, kände ändå, att det var ingen sopa de gick hem med.

Erna-Britt skall ha en särskild eloge för att hon stötte på detta med jaktprov. Det var nämligen ovanligt få jaktprovsmärkerade hundar med denna gång. Jaktprovsmärkerade hundar fick applåd.

Prislistan blev som följer:

NORRBOTTENSPETSAR

Öppenklass hanhundar

ZEB, äg Ivar Nilsson, Torpshammar, 1 ökl

SNOBBEN, äg Eino Faxby, Hassela, 3 ökl

KANAANS SCOTT, äg Arvid Eckerskog, Sollefteå, 1 ökl, 1 skl, Cert, HP, 1 jkl, 1 Bhkl, BIR, BIS 2

ZAPPO, äg Kristina Svedin, Njurunda, 1 ökl, HP, ck, 2 Bhkl

ZORRO, äg Allan Sundberg, Liden, 2 ökl

Öppenklass tikar

VILMA, äg Erny Larsson, Matfors, 1 ökl, HP, ck, BIM

FINSK SPETS

Valpklass hanhundar

LINADALENS BURNY, äg Birgitta Visén, Viksjö, 1 vkl, Bästa valp

Juniorklass hanhundar

JACKO, äg Einar Norberg, Stöde, 2 junkl

KOLÅSENS PILO, äg Lennart Millberg, 2 junkl

TAPION TARRO, äg Magnus Nordin, Vemhån, 1 junkl, 1 junkkl, HP, 3 skl, 4 jkl

TANGO, äg Ingrid Justin, Kvissleby, 1 junkl, 3 junkkl

Unghundsklass hanhundar

ZICCO, äg Håkan Engström, Sundsvall, 1 ukl, 2 ukk

Öppenklass hanhundar

HASELSKOGENS FINN, äg Torbjörn Tärnhuvud, Matfors, 2 ökl

JARY, äg Göran Olsson, Själevad, 1 ökl, 1 skl, Cert, HP, 1 jkl, BIM
 JÄVREHATTENS TOTTE, äg Hans-Gunnar Dahlin, Bergforsen, 2 ökl
 SAPPO, äg Lars Strömquist, Ramsele, 1 ökl, 2 skl, Cert, HP, 3 jkl
 TELLO, äg Per-Ove Bergman, Gnarp, 1 ökl, 4 skl
 TINGÅNS NICKO, äg Bernt Strand, Indal, 1 ökl, ck, HP

Championklass hanhundar

S Uch FIKENGÅRDENS MIKKO, äg Ture Engström, Hammarstrand, ck, HP, 1 Chkl, 2 jkl

Juniorklass tikar

FRIESGÅRDENS MINNA, äg Per-Ove Bergman, Gnarp, 1 junkv, 1 junkk, HP, ck, HP, BIS

KLINGA, äg Anna Justin, Alnö, 1 junkv, 4 junkk

PILA, äg Lars Forsgren, Härnösand, 1 junkv, 3 junkk

TOVA, äg Lars Vikberg, Sundsbruk, 1 junkv, R junkk

TUULA, äg Kenneth Bergström, 1 junkv, 2 junkk, HP

Unghundsklass tikar

AYA, äg Bo Nylander, Sörbygd, 1 ukl, 1 ukk

BYRÅSENS SARRI, äg Mikael Eriksson, 2 ukl, 4 jkl

RÖJBACKENS TILLY, äg Jörgen Draegert, Norrala, 0 ukl

TAPION VAINO, äg Solveig Nyström, Härnösand, 2 ukl

Öppenklass tikar

ORRFLOSKALLETS CILLA, äg Kjell Pettersson, Härnösand, 1 ökl

RAMONA, äg Marlene Larsson, Trönödal, 3 ökl, 3 jkl

TJÄDERLEKENS NELI, äg Jan Ersson, Bergsjö, 1 ökl, 2 skl, 2 jkl

VITMOSSSENS PIRRI, äg Kjell Pettersson, Torpshammar, 1 ökl, 1 skl, 1 jkl

Valpklass hanar, Finsk spets

LINADALENS BURNY, äg Birgitta Visén, Viksjö, 1Vkl Bästa valp.

• BIR nobs Kanaans Scott BIR finsk spets och BIS Friesgårdens Minna flankerar domaren Erna-Britt Nördén.

Medelpad, årsmöte och verksamhet

Årsmöte med efterföljande supé hölls på Danielsbergs vårdshus den 3 februari med 18 närvarande medlemmar. Efter sedvanliga årsmötesförhandlingar, med några mindre ommöbleringar i styrelsen, diskuterades en del kommande verksamhet. Besluts bl a att fortsätta med förhållandevis många utlysta prov, där vi skall försöka få in fler egna öppenklasshundar.

Nytt för året är ett veckoprov i Naggen - vecka 40. Besluts även att årsmötet 1997 skall hållas på gemensam plats med klubbarna Jämtland och Ångermanland, då vi också skall ha gemensam utställning. Efter årsmötet hölls sedvanlig prisutdelning till hundar som visat sin förmåga på jaktprov.

• Utställningen i Borgsjö. Domare Lennart Edfors granskar BIS+BIR Fikengårdens Mikko, äg Thure Engström, Hammarstrand och BIM Iska, äg Roland Johansson, Näsviken.

UTSTÄLLNINGAR

Utställningen som var planerad på Brogrundet i januari fick inställas på grund av domarkonferens samma dag. Borgsjöutställningen hölls däremot planenligt. Domare var Lennart Edfors, som fick döma 5 nobsar och 29 finska spetsar. BIS blev Fikengårdens Mikko, BIS 2:a Rönnbäckens Tanja.

Norrbottenspetsar: BIR och BIS 2 Rönnbäckens Tanja, äg Svens Strömberg, Korsskogen. BIM Nalle, äg Mikael Lygdman, Ålandsbro. Finska spetsar: BIR och BIS blev Fikengårdens Mikko, äg Thure Engström, Hammarstrand. BIM Isak, äg Roland Johansson, Näsviken.

JAKTPROV

I årets Skallkungstävling deltog från oss kvalificerade Blanksvedjans Cody, äg Bengt-Olov Norberg och fjolårets Skallkung Malmbackens Mikko, äg Kjell Pettersson. Cody belade en 4:e plats och Mikko en 10:e plats. Medelpadshundarna Malmbackens Mikko och Vitmossens Pirri, äg Kjell Pettersson försvarade klubbens ära i Mittkampen och dessutom vann lagkampen. Pirri lade även beslag på klubbens vandringspris om Medelpads Skällande Fågelhund för året.

Vandringspriset Päivi-pokalen erövrades för året av Blanksvedjans Cody, äg Bengt-Olov Norberg med 82 poäng, och 1 ekl. Totalt genomfördes 41 starter i elitklass, och av dessa utgick två första pris ekl. I öppenklass gjordes 7 starter, varvid tre ettor utgick till Kolåsens Finni, äg Sigvard Nordén, med 82 poäng, Tanja, äg Jan Domarhed med 83 poäng, samt Vitmossens Pirri, äg Kjell Pettersson med 79 poäng.

ÅNGEPROVET 30 augusti

En startande - Tingåns Ramona, äg Glen Thid, Stöde - 47 poäng.

NAGGEN 23-24 augusti

1:a Kolåsens Ramona, äg Torbjörn Röstlund - 89 poäng.

2:a Kolåsens Tass, äg Boris Sandström - 73 poäng.

3:a Degelbergets Scilla, äg Bengt E Källman, Bjuråker - 64 poäng.

ÖVERTURINGEN 7-8 oktober

1:a Öratjärnens Atlas, äg Jan Dalin, Falun - 59 poäng.

2:a Fikengårdens Jakko, äg Jan Andersson, Ljusdal - 55 poäng.

3:a Vevvis Ria, äg Hans Berg, Edsbyn - 51 poäng.

FRÅNSTA 1 november

Tingåns Nicke, äg Glen Thid, Ljusdal - 69 poäng.

MATFORS 4-5 november

1:a Tingåns Alex, äg Per Backlund, Kvissleby - 61 poäng.

2:a Blanksvedjans Cody, äg Bengt-Olov Norberg, Matfors - 55 poäng.

3:a Tello, äg Per-Ove Bergman, Gnarp - 47 poäng

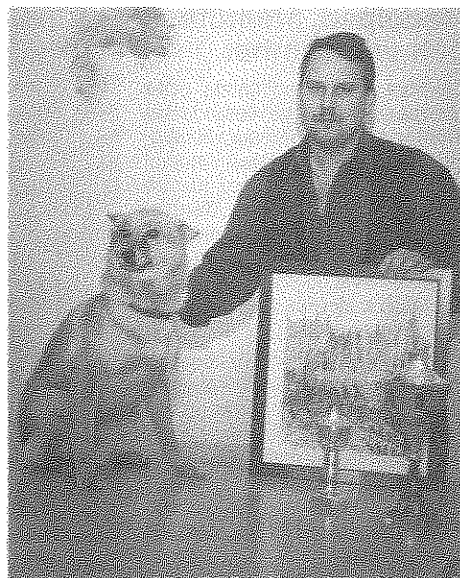
NAGGEN 7 november

1:a Kolåsens Ramona, äg Torbjörn Röstlund, Hammarstrand - 63 poäng

2:a Degelbergets Scilla, äg Bengt E Källman, Bjuråker - 56 poäng.

Sigvard Nordén

• Medelpads skällande
fågelhund -95, Vitmossens
Pirri, ägare Kjell Petters-
son, Torpshammar.

Till arrangörerna av provregelgenomgången i Östersund

Lördagen den 13 januari hade klubbarna Jämtland, Ångermanland och Medelpad genomgång av de nya provregler som ligger på remiss ute hos samtliga domare och provledare. Arrangemanget av detta var ytterligt välordnat och väl genomfört.

Jag vill på detta sätt framföra mitt och mina kamraters tack till arrangörerna, och då speciellt till Bruno Hägg, som på ett föredömligt sätt klargjorde de för oss alla, lite nya turerna.

Tack Bruno, det blev så snabbt uppbrott, så vi hann inte tacka Dig på plats, hoppas dessa rader kan släta över vår obekomsamhet en smula.

*Med vänlig hälsning
Sigvard Nordén*

SSF:s bildekal

säljs av lokalklubbarna och kostar cirka 15 kronor.

Bildekalen har samma färger som det broderade klubbmärket.

Arbetet med Patella luxation

Arbetet med att likrikta bedömningen av patella luxationsstatus hos finsk spets har nu kommit så långt, att man kunnat fastställa en gradering och undersökningsrutin, som skall minimera skillnader mellan bedömare.

För att gå vidare, är nästa steg att SFF hos SKK begär central registrering av undersökningsresultatet, kopplat med valregistrering. Veterinäravdelningen kan då i samråd även utarbeta en blankett för registrering samt instruktion om undersökningsmetod. En viss begränsning av bedömare kommer då också sannolikt att företas, och inrikta sig till veterinärer, som har smådjurspraktik och utbildning på området.

Jag vill samtidigt ta tillfället i akt att rikta ett stort tack till sammankallande veterinär Berit Wallin-Håkansson och de veterinärer, som deltog vid pilotstudien på Bagarmossens Djursjukhus, Stockholm, samt alla andra veterinärer ute i landet, som medverkat i arbetet.

Ett speciellt tack vill jag även rikta till de medlemmar, som åkte hundratals mil med bil eller tåg med sin hund, och offrade en helg för alla finnspsägares bästa. Uppslutningen från övriga medlemmar med hundar, som bedömts ha patella luxation var verkligen minimal eller med andra ord obefintlig.

Målsättningen med arbetet är ju att minimera riskerna för att Du som valpköpare eller uppfödare skall behöva råka ut för obehagliga överraskningar, som patella luxation hos valp, trots ett val av avkomma efter friska föräldradjur. Målet nås bäst genom att alla avelsdjur undersöks före valpproduktion.

Nedan följer en sammanställning av rapporter och resultat från pilotstudien för bedömning av patella luxation på finsk spets samt andra raser.

*Birger Backebjörk
avelsråd*

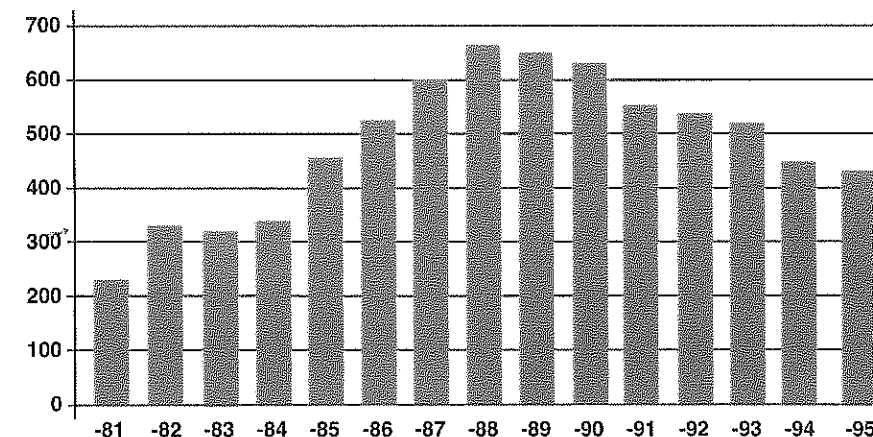
Patella luxation hos finsk spets

Patella luxation har uppmärksammats inom rasen finsk spets både i Sverige och Finland under senare år. Den svenska rasklubben har länge känt till och påtalat problemet. Den har även övervägt möjligheten att utnyttja Svenska Kennelklubben för Central Registrering. När det visade sig att vi i Sverige saknade bra metod för bedömning av hundars knäskålar inledde avelsråden ett samarbete med SKK:s veterinäravdelning som nu resulterat i en sådan.

Sverige

I Sverige registreras mellan fyra- och sexhundra finska spetsar årligen. Troligen finns det 4.000 - 5.000

Antal registrerade 1981 - 1995 Finsk spets

• Är knäskålarna normala, hypermobila, manuellt eller spontant luxerbara? Inte den lättaste uppgift tyckte veterinären, trots att matte hade god plå på hunden. Foto: Birger Backebjörk

spetsar finns i registret. Av dessa var 190 hundar utan anmärkning (93 procent) medan 15 (7 procent) bedömdes ha patella luxation, dock inte av den mest allvarliga graden.

För att hitta en lämplig metod har tre veterinärer arbetat i en grupp inom SKK: Berit Wallin-Håkansson (sammankallande), Lars Audell och Åke Hedhammar. I olika delar har vi anslutit ytterligare sex veterinärer.

RAPPORT FRÅN ARBETSGRUPPEN FÖR PATELLA LUXATION

PROTOKOLL FÖR EVENTUELL CENTRAL REGISTRERING

Bakgrund

Under senare år har - bland andra - rasklubbarna för bostonterrier, cavalier king charles spaniel, chihuahua, finsk spets och papillon visat intresse för knäledsundersökning avseende patella luxation. Särskilt stort har intresset varit för finsk spets via Specialklubben för Skällande Fågelhundar (SSF).

Historik

Olika system har prövats för att få fram en bedömningsnorm. Det har varit svårt att finna en bar metod för undersökning av patella luxation. Lars Audell och SSF har tidigare, i samarbete med flera veterinärer, prövat olika varianter, mest baserade på röntgenundersökning.

Arbetet under 1995

Följande veterinärer har deltagit i arbetet för Svenska Kennelklubbens (SKK) räkning under 1995: Berit Wallin-Håkansson (sammankallande), Lars Audell och Åke Hedhammar. Följande veterinärer har adjungerats i arbetet: Ingemar Bergdahl vid Djurkliniken i Öjebyn, Lars Gustavsson vid Hallands Djursjukhus, Lennart Sjöström och Nils Wallin-Håkansson vid Regiondjursjukhuset i Strömsholm, Helene Alm och Rosmarie Mähler vid Djursjukhuset Bagarmossen. Ett utkast till bedömningsnorm hade tidigare presenterats för ett trettiotal veterinärer vid Kirurggruppen Skalpells möte i Marstrand 1993 09 25 av Berit Wallin-Håkansson och därefter reviderats.

Arbetsgruppen rapport

Vi har strävat efter att hitta en metod som:

1. Inte kräver speciell apparatur (röntgen).
2. Är så entydig och reproducerbar som möjligt.
3. Inte faller friska och fungerande hundar.
4. Ansluter till protokoll som används i andra länder.

Vi har tagit hänsyn till de protokoll som används av:

1. Orthopedic Foundation For Animals (OFA) i USA (OFA-registret motsvarar SKK:s centrala register).

hundar här i landet. Kontakt med Agria Djurförsäkringar visade att finsk spets var den ras i Sverige som oftast av alla fick ersättning för patella luxation ur veterinärvårdsförsäkringen, dubbelt så ofta som "tvåan", papillon, och fyra gånger så ofta som de närmast drabbade raserna.

Finland

Följande information inhämtades från Finska Kennelklubben: I Finland bedömdes cirka 10 procent av hundarna ha patella luxation år 1987 och 7,5 procent 1988. Ett program för Central Registrering antogs av Finska kennelklubben 1994. Patellastatus för 205 finska

2. Finska Kennelklubben (FKK) för Central Registrering.
3. Papillon-ringen.

Vi har även tagit del av ett tidigare förslag för finsk spets från SSF.

Pilotstudie vid Djursjukhuset Bagarmossen 1996 01 28.

Ett första förslag där normalt knä betecknades med 0 och där luxation angavs med fyra grader (1-4) prövades på sjutton hundar, som nästan alla tidigare bedömts ha patella luxation. Metoden fungerade bra för dvärghundar men mindre bra för finsk spets.

Slutsatser av pilotstudien

Svårigheterna att bedöma finska spetsar ledde till en mer preciserad undersökningsgång och en skala med färre grader.

Slutgiltigt förslag

Vi har enats om en palpatorisk undersökning enligt följande:

Undersökningen bör göras med hunden placerad stående på ett bord. Bakbenet skall vara rakt men inte översträckt. Patella fattas mellan tummen och pekfingeret. Rörligheten provas lateralt och medialt. Om patella kan föras över/utanför rullkam bedöms den som luxerbar. Eventuell sederering bör vara lätt och hänsyn tas till den större slapphet som då eventuellt uppstår. Hunden skall vid bedömningen ha uppnått minst ett års ålder.

0 normal

Grad 1 Patella är hypermobil. Den kan luxeras manuellt men återgår spontant till normalt läge.

Grad 2 Patella kan lätt luxeras antingen manuellt eller spontant och kan förbli luxerad.

Grad 3 Knäskålen är permanent luxerad.

SKK:s veterinäravdelning

Berit Wallin-Håkansson, Lars Audell, Åke Hedhammar

Bilaga till Rapport från Arbetsgruppen för Patella luxation

Vid undersökningen 1996 01 28 deltog fem veterinärer. Samtliga har specialistkompetens i hundens och kattens sjukdomar. Två har speciell ortopedisk inriktning. Inför undersökningen bestämdes att hundarna skulle undersökas bakifrån och i först hand stående. Varje knä skulle bedömas enligt givet protokoll.

Finsk spets

För rasen finsk spets bedömdes fem hundar. Vid undersökningen var hundarna osederade och bedömdes stående. Hundar som bedömdes som fria i stående fick också undersökas liggande.

De flesta tyckte att spetsarna var svårundersökta och spända och att vissa reagerade med smärta när knäskålen luxerades. Någon tyckte att "man fick verkligen ta i" för att luxera patella och sedan "gick det trögt att få den att gå tillbaka". Det gällde speciellt en hund. Någon annan sa: "det gick om man satte naglarna under och bräckte"... Alla fem hundarna hade tidigare bedömts ha patella luxation, ett par av dem i narkos. Vår undersökning går dock inte att jämföra med den gradering som tidigare föreslagits. I den nya skalan betraktas de tre grader som tidigare använts som 0, alltså normal (om än något rörlig).

Resultat

Två knän friades helt av samtliga veterinärer. Fyra knän friades av fyra veterinärer och fälldes av en. Tre knän friades av tre veterinärer och fälldes av två. Ett knä fälldes av tre veterinärer och friades av två. Veterinärerna var eniga om att de finska spetsarna var svåra att undersöka.

Diskussion

Samstämmigheten i bedömningarna ansågs god för dvärghundarna. Där kan protokollet fungera i nuvarande formulering. Dock bör ändringar enligt nedan för enhetlighetens skull gälla alla raser.

Undersökningen av finska spetsar var betydligt svårare. Skillnaderna i bedömning kan dock minskas genom:

A. En mer detaljerad instruktion om hur undersökningen bör utföras. En sådan instruktion bör formuleras så att den inte felaktigt faller någon frisk och helt fungerande hund. Den får hellre fria än fälla en hund med tveksam status.

B. Färre grader för bedömning av luxation.

Rekommenderade aktuella hanhundar med mindre än 100 avkommor

Namn	Reg nr	Far	Mor	Hemort	Antal avkommor
Akke	SF08229/87	Ukkoherran Taika	Nätti	Luleå/Sundsvall	70
Anunds Rippe	S 41888/86	Röjbackens Rask	Pälvi	Västerås	68
Anunds Ruff	S 41889/86	Röjbackens Rask	Pälvi	Hammarstrand	75
Barjas Sisu	S 19803/92	Peikko	Riikke	Umgransele	
Blanksvedjans Cody	S 11758/93	Boy	Kolåsens Lajka	Matfors	
Brändlandets Albert	S 44476/88	Panu	Pella	Luleå	24
Byråsens Nalle	S 21080/87	Jätkä	Byråsens Axa	Höljes	34
Fikengårdens Jakko	S 18943/92	Tapion Pukko	Fikengårdens Diana	Ljusdal	22
Fikengårdens Nallo	S 27953/90	Tapion Pukko	Fikengårdens Diana	Vernån	19
Fångsjödalens Boss	S 27292/88	Penakks Pello	Stamsele Sipka	Molkom	
Jekku	S 19792/92	Tapion Pukko	Kolåsens Aya	Jokkmokk	
Kero	S 26035/87	Pontus	Zita	Jokkmokk	5
Kolgårdens Järv	S 33789/92	Riippu	Styggergets Iza	Vilhelmina	
Kolgårdens Järvi	S 27350/91	Riippu	Styggergets Iza	Vilhelmina	
Kolgårdens Lord	S 48621/90	Kille	Spets-lappens Zita	Vilhelmina	6
Kolåsens Tass	S 59592/91	Anunds Ruff	Kolåsens Teeri	Bredbyn	8
Kolåsens Tompi	S 25061/87	Poju	Kolåsens Teeri	Östersund	3
Lennek Äja	S 56278/90	Röjbackens Risk	Rina	Lycksele	
Linadalens Peni	S 38092/88	Tjädermarkens Karo	Katja	Jokkmokk	
Malmbackens Mikko	S 28343/88	Mikko	Urbergergets Milla	Torpshammar	2
Nero	S 44618/89	Roiffe	Ninni	Ragvaldsträsk	44
Pekka	S 27516/89	Juntin Julle	Aija	Vilhelmina	6
Piderhöjdens Täppas	S 34357/91	Tapion Pukko	Kirja	Fåker	
Rahan Nippo	S 26176/92	Röjbackens Raijak	Piki	Backe	11
Rahan Seppo	S 34641/89	Juntin Julle	Piki	Vilhelmina	29
Rahan Taiko	S 31778/91	Berra	Piki	Bureå	
Ricko	S 43559/88	Nakke	Fångsjödalens Arja	Svenstavik	1
Rippe	S 66054/92	Tapion Pukko	Fikengårdens Eko	Sorsele	7
Röjbackens Rajje	S 13003/89	Röjbackens Rask	Ralli	Östersund	1
Saro	S 29942/86	Sajo	Lexan Sirra	Jokkmokk	
Seppo	S 24084/89	Saiju	Akka	Jokkmokk	7
Seppo	S 38303/87	Trolle	Seija	Storsjö	
Styggergets Kalle P	S 32700/89	Pyr	Röjbackens Jenny	Bispgården	47
Tajgans Aijan	S 37986/86	Puck	Aljo Pippa	Ljungavärk	17
Tapion Peikko	S 27726/87	Jerry	Bergens Pyry	Sollefteå	13
Tapion Toive	S 26707/92	Tapion Pukko	Tapion Ilo	Jörn	
Teitu	S 16428/86	Kiito	Seeri	Östersund	16
Timpurin Pekka	SF09237/87	Rippe	Juntin Taru	Östhammar	34
Tjappo	S 26684/89	Tippo	Söpö	Gällivare	28
Tjäderlekens Kaxi	S 25057/87	Penakks Pello	Kita	Lycksele	33
Tjäderlekens Köpi	S 36482/86	Tomi	Kita	Malå	8
Viktor	S 38096/88	Riippu	Lövkäppens Pia	Syssleback	18
Vittavaaras Boj	S 21642/89	Röjbackens Risk	Akka	Porjus	1

Hanhundar med första pris i elitklass på jaktprov ID-märkta samt friskintyg avseende partiella luxation.
Summa: 43 st hundar

Boris Sandström
avelsråd

Kända fall av PRA

Ätta norrbottenspetsar är registrerade i Kennelklubbens register med ögonsjukdomen PRA.

S 63008/82 Joker	F: S 64454/79 Pellop	M: S 00344/76 Sessan
S 21706/86 Max	F: S 61616/80 Trolle	M: S 22015/84 Hazel.
S 29831/81 Pasquinel	F: S 08043/76 Åkes Rulle	M: S 37225/78 Nåbsens Teja
S 36487/84 Tanja	F: S 55680/80 Jokki	M: S 44293/79 Varja
S 22648/88 Kvickh Salka	F: S 60392/85 Puck	M: S 33037/82 Sunna
S 29083/92 Tussa	F: S 25671/89 Pilo	M: S 29985/88 Vitberg Sussi
S 34298/84 Ackja	F: S 00414/77 Moje	M: S 22851/82 Betsy
S 45818/89 Kozlowski's		
Amaris	F: S 27065/84 Jack	M: S50719/86 Mimlan

Det kan utöver dessa finnas misstänkta hundar med arvsanlag för PRA, som inte här kan redovisas. För att få så säker parning som är möjligt i dagen situation, hör med vårt avelsråd, de kan det här bra.

Respektera deras förslag, värna om en frisk och sund Norrbottenspets. **Ögonlys din hund i god tid före parningen!** Om vi alla hjälps åt, ska vi lättare kunna klara det!

Bengt Persson

INFORMATIONSMÖTE

SSF/ÖVRE NORRBOTTEN

inbjuder till möte i Kiruna och
Tärendö under maj månad 1996

Injagning av trädkällare

Jaktprov och utställning

För ytterligare information om tid
och lokal kontakta:

Peter Henriksson, tel. 0970/30625

SFKVA Pirtalahaen Mirva 08931/88

Mirva har skällt 40 gånger första pris
i elitklass på jaktprov för skällande
fågelhundar.

Viljo Lahti har varit förare på proven
med Pirta.

Vinterhälsningar från Pirtalahti
Kennel Mirva och Jori

Eila och Viljo Lahti
Finland

Hundutställning i Storuman

SSF/Västerbottens Lappmark anordnar utställning för
finsk spets och norrbottensspets i Storuman lördagen den 20 april 1996.

Utställningsplats: Enligt skyltning

Domare: Vakant

Besiktning: kl. 08.00 - 09.00. Bedömning: kl. 9.00

Anmälningavgift: 200:- kr, som insättes på pg 485676-1

Anmälan senast den 10 april till

Inez Vedbring, Lindahlsvägen 2 C, 923 41 Stensele, tel. 0951/20485.

För eventuella upplysningar tag kontakt med ovanstående.

VÄLKOMNA!

Riksutställning 1996

SSF/Norrbottens Kust o Inland anordnar Riksutställning i Kalix
söndag den 30 mars på Centrumplan. (Hänvisning från E4)

Domare: Tore Strandgård, Kiruna. Vid stort antal hundar dömer Stig
Brännwall, Harads, finsk spets juniorklass och/eller unghundsklass.

Besiktningen börjar kl 08.00 och bedömningen kl 09.00.

Utställningsavgifter:

Championklass, ingen avgift! Valpklass 100:-. Övriga klasser 200:-

Anmälan, helst skriftlig, till:

Göran Östlund, Fågelsångsvägen 35, 952 35 Kalix
eller på tel till Irene Silverplatz, 0923-205 59, senast den 21 mars.

SOLLEFTEÅ- UTSTÄLLNINGEN 1996

SSF/Ångermanland inbjuder till
utställning för finsk spets och
norrbottensspets i Sollefteå
den 28 april 1996.

Domare: **Staffan Forslund**

Sista anmälningsdag: 14 april 1996

Skriftlig anmälan till Roland Eriksson,
Bräntmyrvägen 11, 892 32 Domsjö

Anmälningavgift:

Valpklass 85:-, övriga 175:-

Anmälningavgiften insättes på
postgiro 440 04 49 - 7

Upplysningar genom Roland
Eriksson, tel. 0660/51612 eller
Boris Sandström, tel. 0661/44125

VÄLKOMNA

FINSKA SPETSVALPAR

väntas våren 1996

e S Uch Rahan Taiko
Skallkungsvinnare 1995

Har 1:a ekl

(e S Uch Berra u S Jch S Uch Piki)

u S Jch S Uch Kolåsens Ramona
(e S Jch Anunds Ruff u S Jch S Uch
Torbackens Aita)

För vidare info ring

Thorbjörn Röstlund
tel. 0696/55407 eller 55408

FINSKA SPETSVALPAR

väntas vecka 14

e S Jch Barjas Sisu (S Jch Tapion
Peikko u Riikke)

u S Uch Vitmossens Penni (S Uch N
Uch Santaseppon Tiko u Tjäderråets
Laika)

Penni har tre 2:a pris ekl jaktprov 72,
70 och 63 poäng

Parningen rekommenderad av
avelsrådet

Clas-Uno Haraldsson, tel. 0951/
31001 arb 10606

VARDOS KENNEL

FINSKA SPETSVALPAR

väntas vecka 8

Far: Int, S & N Uch Viktor
(e Rippu u Lövkläppens Pia)

Mor: Ålidens Janna - 2:a ekl jaktprov
- Cert, BIR och BIS utst
(e S Jch S Uch Tapion Pukko u S Jch
S Uch Kolåsens Aya)

Parningen rekommenderad av
avelsrådet

Bägges knäleder utan anmärkning

Lars Hillberg,
tel. 0280/41098/12305

OXÅSENS KENNEL

MEDLEMSMÖTE NEDRE NORRBOTTEN

Lokalklubben Nedre Norrbotten anordnar medlemsträff för hela familjen med pimpeltävling, tipsrunda och korvgrillning.

Klubben bjuder på korv.

Plats:

Motell Markbygden, Storlångträsk

Tid: Söndagen den 14 april kl. 11.00

Anmälan till Bengt tel. 0960/71140
eller Tommy tel. 0911/39107
senast den 5 april.

VÄLKOMMEN
TILL EN TREVLIG DAG

Riksårsmötet 1996

Lördag den 30 mars, kl 12.00

Plats: Kalix Fölkets Husd

Efter årsmötet samlas vi till supé på
Hotell Kalix kl 19.00

Rum bokas på Hotell Kalix, tel 0923-
156 40. SSF/NKI har förbokat ett
antal rum men vi uppmanar er ändå
att boka i god tid och att ni vid
bokning uppger att ni tillhör SSF.

Anmälan till supén sker till Einar
Lantz, tel 0923-159 23.

Rumspriset för en natt är 580 kr/
person i enkelrum och 365 kr/person
i dubbelrum.

Priset inkluderar frukost.

JAKTPROVSRESULTAT

Sammanställning av jaktprovresultat
åren 1990 - 1994 på PC-diskett
gällande hanhundar eller tikar. Inga
hundar äldre än från 1985 är
medtagna.

Pris 400 kronor per styck

Insättes på postgiro 98 73 81 - 1

För besked ring Lars Hillberg, tel.
0280/41098 eller 12305

NORRBOTTENSSPETSVALPAR

väntas vecka 10

e Björnklos Trix
u Sellabäckens Hera

Parningen rekommenderad av
avelsrådet

Säljes endast till jägare
Tommy Renberg, 0960-128 57

BILDER EFTERLYSES

Redaktionen för Ståndskall
efterlyser lämpliga färgbilder för
att användas på förstasidan i
kommande nummer av
tidningen.

ALLA BIDRAG
MOTTAGES TACKSAMT

Bilder sändes till Ståndskall,
Krister Mattsson,
Hantverkargatan 28,
962 32 Jokkmokk

FINSKA SPETSVALPAR

väntas vecka 10

e S Jch Fikengårdens Nallo
(e S Jch S Uch Tapion Pukko u S Jch
Fikengårdens Diana)

u S Uch Blanksvedjans Tanja
(e S Jch S Uch Majavavirran Aku u S
Uch Kolåsens Lajka)

Parningen rekommenderad av
avelsrådet

För vidare upplysningar
ring Sverker Lindwall, tel. 0611/
21749 eller 010/641 55 60

NORRBOTTENSSPETSVALPAR

väntas vecka 2

Far: Åkes Topsy - 1:a ekl jaktprov

Mor: Rönnbäckens Nikki
1:a ökl jaktprov

Parningen rekommenderad
av avelsrådet

Peter Johansson,
tel. 0297/42363 eller 070/593 56 98

NORRBOTTENSSPETSVALPAR

väntas vecka 18/19

Far: Pötbobäckens Pilo
2:a pris ekl, ck utst

Mor: Vilma ck utst

Erny Larsson, tel. 060/25475
eller 010/655 14 88

NORRBOTTENS- SPETSVALPAR

väntas våren 1996

e Chico - 1:a ökl jaktprov, ck utst
(e S Uch N Uch Int Uch Nalle u
Tjibas Gittan)

u S Uch Ciaos Claisy II
(e S Uch N Uch Int Uch Trädskallets
Rufsen u Åkes Stella)

Båda föräldrarna är ögonlysta
utan anmärkning

Parningen rekommenderad av
avelsrådet

Kent Rapp, Skultuna
tel. 021/76463 eller 010/ 288 25 67

FINSKA SPETSVALPAR

väntas vecka 9

e S Uch Tjäderlekens Nalle
(S Jch S Uch N Uch Int Uch Nacke &
Tjäderlekens Kiski 1:a jpr)

u S Uch Fångsjödalens Mitcha
(S Jch S Uch Majavavirran Aku &
Jch S Uch Stamsele Sipppa)

Båda föräldrarnas knäleder ua.

Fjölårets parning resulterade i 1995
års yngsta 1:a pristagare 4 mån och
18 dagar. Samtliga valpar i före-
gående kull har visat prov på tidig
jakt och ett mycket stabilt psyke.
Båda föräldrarna har 2:a pris i ekl på
jaktprov samt BIR & BIS på
utställning.

För vidare upplysningar ring
Jan-Åke Stener, tel. 0670-611911.

HUNDUTSTÄLLNING I PORJUS

SSF/ÖN anordnar utställning för
finsk spets och norrbottensspets i

PORJUS SÖND DEN 7 JULI 1996

Utställningsplats: Enligt skyltning

Domare: Per-Erik Engström

Veterinärbesiktning: kl. 09.00

Bedömning: kl. 10.00

Anmälningsavgift:

200:- kr, som insättes på pg
488089-4, 0:- kr, valpklass

Anmälan senast den 1 juli till Krister
Mattsson, Hantverkargatan 28
962 32 Jokkmokk
Tel. och fax 0971/10236

VÄLKOMNA!

ALFTA UTSTÄLLNINGEN

SSF/Gävleborg anordnar utställning
för finsk spets och norrbottensspets
söndagen den 2 juni 1996 i
Forsparken, Alfta.

Domare: Vakant

Skriftlig anmälan senast 15 maj
skickas till Peter Ståhl, Åsensvägen
45, 828 34 Edsbyn.

Anmälningsavgift:
Valp- och veteranklass 155 kronor,
övriga klasser 205 kronor,
insättes på SSF/Gävleborgs
pg 17 43 39 - 2

Förfrågningar kan göras hos Peter
Ståhl, tel. 0271/21876

Välkomna till en trevlig utställning

SSF/GÄVLEBORG

TILL AVELSTJÄNST

Från Finland importerad finsk spets

RIKKI

SF 5995/87 f. 870203

2 ekl jaktprov, 1 ökl utst

ID-märkt - knäleder utan
anmärkning.

e Int, S & SF Jch S & SF Uch Jerry
(ue SF Jch SF Uch Kirre uu SF Jch
Nalli) Kirre finsk skallkung 1978

u Molly - 1 ekl jaktprov
(ue Int Nord Uch SF Jch
Kroñhøvs Kim)

Molly kullsyskon med 1986 års
Nordisk mästare Nalle

Roger Nilsén, Ingarö,
tel. 08/570 34 251

FINSKA SPETSVALPAR

väntas våren 1996

Far: S Uch Tjäderlekens Nalle
e S Jch Int, S och N Uch Nakke
u Tjäderlekens Kiski - 1:a jpr

Mor: S Uch Majavavirran Salvi
e Int, Nord, S och N Uch Ponsi
u S & SF Jch Int, S och N Uch Salla

Båda har BIR och BIS på utställning.

Nalle är far till 1995 års
yngsta 1:a pristagare (4 mån och 18
dagar) och Stjärnskottspokalvinnare.

För info tel.
0670/31000 Jörgen Jönsson

Prova Jaktjournalen helt GRATIS!

Många i SSF är redan prenumeranter på
Jaktjournalen. För dig som ännu inte är pre-
numerant bjuder JJ på ett GRATIS provnummer.
Helt utan kostnad.

VINN EN FÅGELJAKT I JÄMTLAND!

Bland alla som beställer ett provnummer och de medlemmar i SSF
som redan är prenumeranter lottas en fågeljakt ut på Jaktjournalens
marker i Ströms Vattudal 25-27 augusti 1996.

Värdar blir JJ:s jägare med trädkällare
(och reportrar) Jan Domarhed och Dagb. Bakka.

PRENUMERATIONSFÖRMÅNER:

Olycksfalls- och ansvarsförsäkring, jaktreflexer, 6 rader fri
annonsering i varje nummer (värde drygt 3 000:-), fri rovdjurs-
försäkring för din jakthund i hela Norden. Samt möjlig-
het att teckna JJ:s rabatterade hundförsäkring.

Förmånskupong för Svenska trädkällarklubbens medlemmar

☐ Ja tack, jag vill prenumerera på en gång. Helår (11nr/år) för endast
375 kr. Direkt jag har betalt JJ:s faktura får jag en kaffepåse i äkta skinn.

☐ Ja tack, jag vill gärna titta i ett provnummer av JJ, helt gratis!

Namn: _____

Adress: _____

Postort: _____ Tel: _____

Provnumret gäller JJ 4/96, beställningen skall vara oss tillhanda
senast 10 april 1996. Sänd beställningen till:

Jaktjournalen
Box 10184, 434 22 Kungälv

Specialklubben för skällande fågelhundar

Postgiro: 48 84 75-5. Bankgiro: 5685-2544. Tel och fax: 0620-13670.

Org nr: 642995-1608

Styrelseledamöter

Ordförande:

Krister Mattsson, Hantverkargatan 28, 962 32 Jokkmokk, tel & fax 0971-10236, arb 17198.

Vice ordförande:

Leif Öhgren, Box 102, 923 22 Storuman, tel: 0951-10423.

Sekreterare:

Bengt Persson, Linjevägen 29 A, 881 50 Sollefteå, tel och fax: 0620-13670.

Mobil: 010-6977430

Vice sekreterare:

Karl Gustav Ekroos, S:a Ringvägen 44, 739 31 Skinnskatteberg, tel 0222-41014.

Kassör:

Jörgen Jönsson, Strand 5180, 833 95 Strömsund. Tel 0670-31000. Arb: 0670-16800.
Fax arb: 0670-12609

Resultatansvarig:

Roger Åström, Konstapelgränd 1, 831 38 Östersund, tel 063-512494.

Ledamot:

Birger Backebjörk, Sammakko 36, 980 41 Hakkas. Tel: 0975-51005

Hedersledamöter:

Björn Lundberg, Klappvik 4355, 826 91 Söderhamn.

Staffan Forslund, Centralvägen 26, 812 31 Storvik.

Bernt Karlsson, Svanström 1284, 936 91 Boliden.

Korresponderande ledamot:

Juho Pertola, Ritaniemenkatu 8H 44, F-15240 Lahti 24.

Avelsråd

FINSK SPETS:

Birger Backebjörk, Sammakko 36, 980 41 Hakkas, tel 0975-51005

Boris Sandström, Elevvägen 2, 895 30 Bredbyn, tel 0661-44125.

NORRBOTTENSPETS:

Per Alrik Frohm, Rönnbäck, 920 64 Tärnaby, tel 0954-799 83, arb 0954-10415.

Ingrid Frohm, Rönnbäck, 920 64 Tärnaby, tel 0954-799 83.

Avkommebedömning båda raserna:

Staffan Forslund, Centralvägen 26, 812 31 Storvik, tel 0290-31536. Arb. 026-275065

Specialklubben för skällande fågelhundar

Övre Norrbotten

Postgiro: 48 80 89-4.

Ordförande: Peter Henriksson, Bangatan 1 A, 980 40 Koskullskulle. Tel: 0970-306 25

Sekreterare: Krister Mattsson, Hantverksgatan 28, 962 32 Jokkmokk. Tel: 0971-102 36, arb 171 98.

Kassör: Jauni Hansen-Haug, Villastigen 4, 981 31 Kiruna. Tel: 0980-184 48.

Norrbottens Kust och Inland

Postgiro: 98 04 77-4

Ordförande: Göran Östlund, Fågelsångsvägen 35, 952 35 Kalix. Tel: 0923-137 29

Sekreterare: Hans Sjölund, Nygensvägen 10, 942 00 Älvsbyn. Tel: 0929-137 13

Kassör: Assar Silverplatz, Ängsvägen 3, 952 71 Karlsborgsverken. Tel: 0923-205 59

Nedre Norrbotten

Postgiro: 48 95 27-2

Ordförande: Mikael Samuelsson, Ventilgatan 13, 933 34 Arvidsjaur. Tel: 0960-219 53

Sekreterare: Tommy Sjöberg, Renstigen 3, 944 92 Blåmark. Tel: 0911-391 07

Kassör: Krister Willman, Villebrådstigen 14, 974 55 Luleå. Tel: 0920-663 18

Västerbottens Kustland

Postgiro: 34 65 36-6

Ordförande: Ewert Lundström, Hjortronstigen 4 E, 931 39 Skellefteå. Tel: 0910-77 88 65

Sekreterare: Rolf Eriksson, Skärvägen 29, 930 15 Bureå. Tel: 0910-417 77.

Kassör: Britt Grabbe, Tålsmark 8, 918 92 Sävar. Tel: 090-560 95.

Västerbottens Lappmark

Postgiro: 48 56 76-1.

Ordförande: Sune Söderlund, Grönsaksstigen 31, 921 42 Lycksele. Tel: 0950-143 08

Sekreterare: Leif Öhgren, Box 102, 923 22 Storuman. Tel: 0951-104 23

Kassör: Maria Wallrudh, Jonstorp 31, 922 66 Tåvlesjö. Tel: 090-610 97

Ängermanland

Postgiro: 4 40 04 49-7

Ordförande: Ulf Jonsson, Silsjönäs 2181, 880 50 Backe. Tel: 0624-400 15.

Sekreterare: Sverker Lindwall, Bifinksvägen 4, 871 65 Härnösand. Tel: 0611-217 49

Kassör: Roland Eriksson, Bräntmyrvägen 11, 892 32 Domsjö. Tel: 0660-516 12

Jämtland

Postgiro: 13 70 11-3.

Ordförande: Roger Hedlund, Taptogränd 2, 831 38 Östersund. Tel: 063-10 69 87

Sekreterare: Lisbeth Andersson, Östansjö 2351, 840 64 Kälarna. Tel: 0696-511 39

Kassör: Jörgen Jönsson, Strand 5180, 833 95 Strömsund. Tel: 0670-310 00.

Medelpad

Postgiro: 34 45 53-6.

Ordförande: Sture Eriksson, Terassvägen 2, 840 10 Ljungavik. Tel: 0691-326 17

Sekreterare: Sigvard Nordén, Östermalmsgatan 14, 854 60 Sundsvall. Tel: 060-12 03 59

Kassör: Mats Åhlund, Skyttebergsvägen 12, 861 34 Timrå. Tel: 060-57 58 50, Fax 060-57 20 08

Gävleborg

Postgiro: 17 43 39-2.

Ordförande: Åke Jonsson, Rådsjö, 820 40 Järvsö. Tel: 0651-490 46.

Sekreterare: Hans Olsson, Tällegatan 3, 827 31 Ljusdal. Tel: 0651-165 85.

Kassör: Lennart Jonsson, Myrvägen 25, 828 95 Viksjöfors. Tel: 0271-173 70.

Mellansverige

Postgiro: 66 22 24-5.

Ordförande: Hans Lennart Engström, Ljungå 1294, 840 67 Sörbygd. Tel: 0696-710 51.

Sekreterare: Gunhild Liss-Dalman, Rönnäs 56, 793 91 Leksand. Tel: 0247-300 12.

Kassör: Svante Olsson, Box 111, 790 90 Särna. Tel: 0253-310 01.

Sydsverige

Postgiro: 91 53 14-9

Ordförande: Karl Gustav Ekroos, Södra Ringvägen 44, 799 31 Skinnskatteberg. Tel: 0222-410 14.

Sekreterare: Lars Vipsjö, Håcksvik Kvarnagården 1, 512 95 Svenljunga. Tel: 0325-304 37,

Kassör: Gun Holm, Björneborg Nyhyttan, 713 94 Nora. Tel: 0587-603 52.